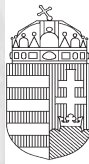

ÜGYÉSZSÉGI KÖZLÖNY

A LEGFŐBB ÜGYÉSZSÉG
HIVATALOS LAPJA

BUDAPEST,
2010. január 31.

FELHÍVÁS!

Felhívjuk tisztelt Előfizetőink figyelmét a közlőny utolsó oldalán közzétett tájékoztatóra és a 2010. évi előfizetési árainkra

TARTALOM

HATÁROZATOK

6/2009. BJE jogegységi határozat 2

UTASÍTÁSOK

1/2010. (ÜK. 1.) LÜ utasítás legfőbb ügyészi utasítások módosításáról 11

KÖRLEVELEK

1/2010. (ÜK. 1.) főov. körlevél a büntetőjogi szakág számítástechnikai bázisú ügyviteléről 13
 2/2010. (ÜK. 1.) főov. körlevél a Magyar Köztársaság Ügyészsége Büntetőjogi Szakterület Összesített Ügyviteli Adatállománya működésének egyes kérdéseiről szóló 5/2000. (ÜK. 2.) főov. körlevél módosításáról 35
 3/2010. (ÜK. 1.) főov. körlevél a számítógépes igazgatási ügyvitel szabályairól szóló 11/2003. (ÜK. 12.) főov. körlevél módosításáról 36
 4/2010. (ÜK. 1.) együttes főov. körlevél a katonai ügyészi szervezet egységes iratkezelési és ügyintézési gyakorlatának kialakításáról szóló 3/2008. (ÜK. 4.) együttes főov. körlevél módosításáról 37

SZEMÉLYI HÍREK

Elismerés 38
 Kinevezések 38
 Áthelyezések 39
 Kinevezések módosítása 39
 Megbízás 39
 Kirendelés 39
 Szolgálati viszony megszűnés 40
 Halálozások 40

KÖZLEMÉNYEK

Pályázati felhívás ügyészi állások betöltésére 40

HATÁROZATOK

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozata 6/2009. BJE

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának Büntető Jogegységi Tanácsa a legfőbb ügyész indítványa alapján lefolytatott jogegységi eljárásban Budapesten, a 2009. év november 9. és 30. napján tartott nyilvános ülésén meghozta a következő

jogegységi határozatot:

Amennyiben a bíróság a vád tárgyává tett és a bűncselekmény egységébe tartozó cselekményt jogerősen elbírált, határozata e bűncselekmény tekintetében res iudicata-t eredményez. A Be. 6. § (3) bekezdésének d) pontjára figyelemmel nincs helye újabb vádemelésnek olyan részcselekmény miatt, amely a már elbírált bűncselekmény egységébe tartozik, de nem képezte a jogerős határozatban megállapított tényállás részét.

Ebben az esetben a Be. 408. § (1) bekezdésének a/2. pontja alapján perújításnak lehet helye.

Indokolás

I.

A legfőbb ügyész a Be. 440. § (1) bekezdésének a) pontja alapján jogegységi eljárás lefolytatását és jogegységi határozat meghozatalát indítványozta abban a kérdésben, hogy az ítélkezési gyakorlat a bűncselekményegység jogerős elbírálását követően ismertté vált további részcselekményeket érintő eljárással kapcsolatban megosztott. Ennek alátámasztására az alábbi határozatokra hivatkozott:

1. A Veszprémi Városi Bíróság a 2005. év május hó 17. napján jogerőre emelkedett 4.TM.725/2005/2. számú végzésével a terhelttel szemben 2 rb. adócsalás büntette miatt – tárgyalás mellőzésével – végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett 10 hónap börtönt és 200 000 forint pénzmellékbüntetést szabott ki.

A bíróság által megállapított tényállás szerint a terhelt a 2003. év július hó 28. és 2003. év december hó 31. napja között prostitúciós tevékenységből szerzett jövedelme után nem tett eleget adóbevallási kötelezettségének, így személyi jövedelemadó, illetve egészségügyi hozzájárulás adónemekben az adóbevételt csökkentette.

A Veszprém Megyei Főügyészség által a jogerős ügyszózat ellen 2007. év február hó 20. napján benyújtott perújítási indítvány lényege szerint a terhelt 2004. év január hó 1. és 2004. év augusztus hó 23. napja között folytatott prostitúciós tevékenységből származó jövedelmét eltitkolta, és azzal további adóbevétel-csökkenést okozott mindkét adónemben. A főügyészség álláspontja szerint ezek, a jogerős határozatban elbírált bűncselekményekkel folytatódólagos egységet képező cselekmények lényegesen súlyosabb büntetés kiszabását indokolják. Az indítvány alapján a Veszprém Megyei Bíróság az 1.Bpi.163/2007/2. számú, 2007. év március hó 6. napján kelt végzésével a perújítást elrendelte.

A Veszprémi Városi Bíróság a 4.B.436/2007/4. számú, 2007. év június hó 6. napján kelt végzésével a perújítást – érdemi vizsgálat nélkül – elutasította. A határozat indokolása szerint a perújítás azért alaptalan, mert annak alapvető feltétele, a törvényes vád hiányzik. A Veszprémi Városi Ügyészség ugyanis kizárólag a 2003. év július hó 28. napjától 2003. év december hó 31. napjáig terjedő időszakban szerzett jövedelmek után esedékes adófizetési kötelezettség elmulasztása miatt emelt vádat. Tekintettel arra, hogy a városi ügyészség a terhelt 2004. év január hó 1. és 2004. év augusztus hó 23. napja között megszerzett jövedelme bevallásának elmulasztása miatt nem emelt vádat, ezért a perújítási indítvány a törvényes vád követelményeinek nem felel meg. A városi bíróság álláspontja szerint a terhelttel szemben csak akkor lehet törvényesen lefolytatni a perújítási eljárást, ha a perújítási indítványban megfogalmazott tényeket a vádemelésre jogosult ügyészség, vádirati formában benyújtja a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bírósághoz. A bíróság ugyanis így jut olyan helyzetbe, hogy a vádiratot perújítási indítványnak tekintve lefolytassa a jogszerű eljárást.

Kitért a bíróság indokolásában arra is, hogy a perújítás alapját csak az ítélet meghozatalakor már fennálló tények képezhetik. Tekintettel arra, hogy a 2004. évi jövedelmek bevallási kötelezettsége – az ügyszózat jogerőre emelkedése után – 2005. év május hó 20. napján járt le, ez okból sincs törvényes lehetőség a perújítás elrendelésére.

A Veszprém Megyei Bíróság a városi bíróság végzését a 3.Bkf.808/2007/2. számú, 2007. év szeptember hó 10. napján kelt végzésével helybenhagyta.

Ezt követően a Veszprémi Városi Ügyészség 2004. adóévre vonatkozóan a terhelt ellen 2 rb. adócsalás büntette miatt vádat emelt, amelyet a Veszprémi Városi Bíróság perújítási indítványnak tekintve elbírálása végett a Veszprém Megyei Bíróságnak küldött meg. Utóbbi a perújítást a 2008. év február hó 14. napján kelt 1.Bpi.115/2008/2. számú végzésével elrendelte.

A megismételt eljárásban a Veszprémi Városi Bíróság a 2008. év április hó 22. napján kelt és ugyanakkor jogerőre emelkedett 11.B.324/2008/3. számú ítéletével a tárgyalás mellőzésével hozott végzését hatályon kívül helyezte. A terheltet a Btk. 310. §-ának (1) bekezdésében meghatározott, a (3) bekezdése szerint minősülő és büntetendő, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében, valamint a Btk. 310. §-ának (1) bekezdésében meghatározott, a (2) bekezdése szerint minősülő és büntetendő folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében mondta ki bűnösnek. Ezért őt – végrehajtásban 3 év próbaidőre felfüggesztett – 1 év 2 hónapi börtönre és 200 000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte.

A megállapított tényállás szerint a terhelt a 2003. év július hó 28. és 2004. év augusztus hó 23. napja között rendszeresen folytatott prostitúciós tevékenysége után személyi jövedelem adónemben nem tett eleget a 2004. év március hó 22. napján esedékes – a 2003. adóévre vonatkozó –, illetve 2005. év május hó 20. napján esedékes – a 2004. évre vonatkozó – adóbevallási és adófizetési kötelezettségének. Emellett ugyanezen időszakra nézve egészségügyi hozzájárulás adónem tekintetében is elmulasztotta az adóbevallási és adófizetési kötelezettsége teljesítését.

2. A Békés Megyei Bíróság a 2007. év május hó 23. napján kelt – és a Szegedi Ítéletábla Bf.I.19/2008/99. számú ítéletével 2008. év október hó 10. napján jogerőre emelkedett 3.B.518/2005/187. számú ítéletével az I. r. terheltet és társait bűnösnek mondta ki 2 rb. adócsalás büntetében és más bűncselekményekben. Ezért a terhelteket végrehajtandó szabadságvesztéssel és közügyek gyakorlásától eltiltással sújtotta. Az irányadó tényállás szerint az I. r. terhelt – társai közreműködésével – 2000. évtől 2003. év végéig valótlan tartalmú számlákat állított be az általa irányított gazdasági társaság könyvelésébe, és ezzel az adóbevételeket ÁFA és társasági adónemben csökkentette.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a jogerős ügydöntő határozatok ellen 2009. év április hó 1. napján perújítási indítványt terjesztett elő, amely szerint a terheltek cselekményeiket 2004. I. negyedévtől 2005. IV. negyedévéig, illetve 2006. II. és III. negyedévében tovább folytatták, és ezzel mindkét adónemben további adóbevétel csökkenést okoztak. Tekintettel arra, hogy cselekményeik a jogerős határozatban elbírált bűncselekményekkel folytatólagos egységet képeznek, ezért lényegesen súlyosabb büntetés kiszabása indokolt.

A Szegedi Ítéletábla a Bpi.II.119/2009/2. számú, 2009. év április hó 17. napján kelt végzésével a perújítási indítványt alaposnak találta, és a perújítást elrendelte. A határozat indokolásában kifejtette, hogy a terheltek terhére bejelentett perújítási indítvány érdemi elbírálásához nem szükséges, sőt nem is lehetséges az indítványban megjelölt új tények miatt vádirat benyújtása. A jogerősen elbírált cselekmény miatt, ugyanazon terhelttel szemben, a többszöri eljárás tilalma folytán újabb büntetőeljárás nem indulhat, vagyis újabb vádemelésre nem kerülhet sor. Ha az ítélethozatalt követően derül ki, hogy a terhelt azt megelőzően további olyan cselekményeket követett el, amelyek a már elbírált bűncselekményi egységbe tartoznak, azok – tettazonosság folytán – ítélt dolognak minősülnek. Ez a bűncselekményegység valamennyi esetre vonatkozik, függetlenül attól, hogy az természetes vagy törvényi egység (pl. folytatólagosság). Ilyen esetekben csak rendkívüli jogorvoslati eljárás, perújítás indulhat, ahol az eljárás tárgya már nem a vád, hanem a jogerős bírósági ítélet. Az újabb cselekmények az alapítéletben megállapított tényálláshoz képest olyan új ténynek minősülnek, amelyek – az egyéb törvényi feltételek megléte esetén – alapul szolgálhatnak perújítás kezdeményezésére. A perújítási eljárás, pedig nem vádirat, hanem perújítási indítvány előterjesztésével indul.

A jogorvoslati indítvány szerint az ismertetett két, egymással ellentétes határozatra figyelemmel indokolt annak eldöntése, hogy a bűncselekményegység egyes, utóbb ismertté vált rész-cselekményei miképpen szolgálhatnak perújítás alapjául.

A legfőbb ügyész álláspontja szerint a Szegedi Ítéletábla a Bpi.II.119/2009/2. számú végzésében törvényesen döntött akként, hogy a perújítás elrendelésének nem feltétele a bűncselekményegység még el nem bírált cselekményei miatti újabb vádemelés.

A Be. 6. §-a (3) bekezdésének d) pontja szerint büntetőeljárás nem lehet indítani, a már megindult büntetőeljárás meg kell szüntetni, vagy felmentő ítéletet kell hozni, ha a terhelt cselekményét már jogerősen elbírálták, kivéve a Negyedik Részben, valamint a XXIX. Fejezet II. és III. Címében meghatározott eljárások esetét.

Egységes az ítélkezési gyakorlat abban, hogy a természetes és a törvényi egység, mint egy rendbeli bűncselekmény különböző rész-cselekményeit egy eljárásban kell elbírálni. Ha erre bármely okból nem kerül sor, az utóbb ismertté vált rész-cselekmények önálló elbírálását – miként arra a Legfelsőbb Bíróság a Bfv.II.462/2007/5. számú határozatában rámutatott – a res iudicata kizárja, ezért ilyen esetben vádirat benyújtására nincs törvényes lehetőség.

A jogerőhatás feloldásához vezető perújítási eljárás kezdeményezésére a perújítási indítvány szolgál, melyet a perújítás megengedhetősége kérdésében döntésre jogosult megyei bíróság, vagy ítéletábra területén működő ügyész nyújthat be.

Amennyiben tehát az utóbb felderített részcsелеkmény miatt vádemelésre kerül sor, a vádirat nem tekinthető közvetlenül perújítási indítványnak, ezért azt a bíróságnak – amint arra a Legfelsőbb Bíróság a Bkf.III.131/2005/2. számú végzésében utalt – meg kell küldenie a perújítás megengedhetősége kérdésében döntésre jogosult bíróság területén működő ügyésznek.

A Veszprémi Városi Bíróság a 4.B.436/2007/4. számú, illetve a Szegedi Ítéletábra a Bpi.II.119/2009/2. számú végzésében helyesen fejtette ki, hogy perújítás alapjául csak a jogerős ügydöntő határozat meghozatalát megelőzően elkövetett részcsелеkmények szolgálhatnak. Ezért a legfőbb ügyész szükségesnek tartotta annak a kimondását is, hogy a jogerősen elbírált bűncselekményegység esetén kizárólag az azzal ún. quasi halmazati viszonyban álló részcsелеkmények esetén merülhet fel a perújítás lehetősége.

A legfőbb ügyész mindezek alapján – a Be. 439. §-a (1) bekezdése a) pontjának II. fordulatára hivatkozva – az egységes ítélkezési gyakorlat biztosítása érdekében, elvi kérdésben jogegységi eljárás lefolytatását és jogegységi határozat hozatalát indítványozta.

II.

A jogegységi tanács a jogegységi indítványt – a Be. 442. §-ának (3) bekezdése alapján – nyilvános ülésen bírálta el, amelyen a legfőbb ügyész képviselője a legfőbb ügyész indítványát fenntartotta. Utalt rá, hogy a bíróságok a perújítás megengedhetősége során nem csupán a folytatólágosság, hanem a természetes és a törvényi egység egyéb eseteiben is elmentéses gyakorlatot folytatnak, ezért a jogegységi tanács állásfoglalását az egység valamennyi esetére indokoltnak tartotta.

A Be. 439. §-a (1) bekezdésének a) pontja értelmében jogegységi eljárásnak van helye, ha az egységes ítélkezési gyakorlat biztosítása érdekében elvi kérdésben jogegységi határozat meghozatala szükséges. A Legfelsőbb Bíróság jogegységi tanácsa ezért a legfőbb ügyész indítványa alapján – a Be. 440. §-a (1) bekezdésének a) pontjára figyelemmel – a jogegységi eljárást lefolytatta.

A Legfelsőbb Bíróság is észlelte, hogy a folytatólágosság körén kívül eső – természetes és egyéb törvényi – egység kapcsán a perújítás megengedhetőségének megítélésében ugyancsak ellentéses gyakorlatot folytatnak a bíróságok. Mivel ez a legfőbb ügyész által kezdeményezett jogegységi eljárás tárgyával szorosan összefüggő elvi kérdés, a jogegységi tanács a Be. 443. §-ának (2) bekezdésére figyelemmel a jogegységi eljárás keretében e körben is szükségesnek látta az elvi iránymutatást.

1. Az eltérő gyakorlatot az alábbi határozatok tükrözik:

a) A Gyulai Városi Bíróság a 2005. év október hó 21. napján tárgyalás mellőzésével meghozott és 2005. év november hó 29. napján jogerőre emelkedett 16.Bk.428/2005/2. számú végzésével a terhelttel szemben felszámolás eredményének megghiúsításával járó csődbüntetés miatt 350 napi tétel (100 forint egy napi tétel összegű) összesen 35 000 forint pénzbüntetést szabott ki. A megállapított tényállás lényege szerint a terhelt által ügyvezetőként irányított gazdasági társaságot a Csongrád Megyei Bíróság, mint Cégbíróság a 2004. július 8. napján jogerőre emelkedett Cgt.06-04-000458/2. számú végzésével eltiltotta a további működéstől és megszűntnek nyilvánította. Egyben megkereste a Csongrád Megyei Bíróságot a felszámolási eljárás lefolytatása érdekében. A Csongrád Megyei Bíróság előtt ennek alapján indult 9.Fpk.06-04-000441/3. számú eljárásban kijelölt felszámoló felhívta a terheltet, mint a kft. ügyvezetőjét, hogy az 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 31. §-a (1) bekezdésének a) pontjában foglalt kötelezettségének eleget téve készítsen záróleltárt, éves beszámolót, tevékenységet lezáró mérleget, adóbevallást, valamint az eredmény felosztása utáni zárómérleget, és ezeket a felszámolás kezdő időpontjától – azaz 2004. év október hó 1. napjától – számított 45 napon belül adja át a felszámolónak, valamint az adóhatóságnak; ezen túl felhívta őt a kft. iratainak átadására is.

A terhelt e kötelezettségeinek nem tett eleget és a kapcsolatot sem vette fel a felszámolóval. A társaság könyvelési iratait a nyomozó hatóság foglalta le és adta át a felszámolónak a nyomozás megindulását követően. A terhelt a fenti kötelezettségeinek az elmulasztásával akadályozta a felszámolási eljárást, és magatartásával a felszámolás eredményét részben megghiúsította.

A Gyulai Városi Bíróság első fokozatú jogerős határozata ellen a Békés Megyei Főügyészség nyújtott be perújítási indítványt a terhelt terhére a Be. 408. §-a (1) bekezdésének a/2. pontjában megjelölt okra hivatkozással. Aszerint a terhelt a kft. nevében eljárva a felszámolás kezdő időpontját követően is gazdasági tevékenységet folytatott. Az ebből eredő árbevétel a felszámolónak nem számolt el, így a felszámolás alatt álló gazdálkodó szervezet vagyonának eltitkolásával a hitelezők kielégítését megghiúsítva csődbüntettet követett el.

A Békés Megyei Főügyészség a perújítási indítványában kifejtette, hogy az irányadó bírói gyakorlat szerint az egységet képező részcselekmények kizárólag egy eljárás keretében bírálhatóak el. Ezért, ha utóbb derül ki, hogy a terhelt ennek a bűncselekmény-egységnek a részeként további olyan cselekményeket is megvalósított, amelyeket a bíróság nem bírált el, akkor a Be. 408. §-a (1) bekezdésének a/2. pontja alapján perújításnak van helye, feltéve, hogy az utóbb feltárt részcselekmények olyan súlyúak, amelyek miatt a terhelttel szemben lényegesen súlyosabb büntetést kell kiszabni, vagy lényegesen súlyosabb intézkedést kell alkalmazni.

A terhelt korábban jogerősen elbírált, a Btk. (elkövetéskor hatályban volt) 290. §-ának (5) bekezdése szerint minősülő cselekménye, az ún. adminisztratív csődbüntett, valamint az újabb nyomozás eredményeként terhére róható, a Btk. 290. §-a (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott ún. fedezetelvonó csődbüntett az elkövetéskor hatályos törvényi rendelkezések alapján természetes egységet alkotott.

A Btk. elbíráláskor hatályos rendelkezései szerint azonban a korábban adminisztratív csődbüntettnek nevezett cselekmény immár nem a csődbüntett egyik elkövetési magatartásaként szabályozott bűncselekmény. A törvény azt (némileg megváltozott normaszöveggel) a számvitel rendjének megsértéseként, mint vétséget rendeli büntetni, így az elbíráláskor hatályos rendelkezések szerint ez a bűncselekmény az újabb eljárás tárgyát képező bűncselekménnyel valóságos halmazatot alkotna, és emiatt a terhelttel szemben halmazati büntetés kiszabására kerülhetne sor. Mivel erre tekintettel a büntető jogszabályok változása nem eredményezne kedvezőbb elbírálást a terheltre nézve, vele szemben – a Btk. 2. §-ára figyelemmel – az elkövetéskor hatályban volt rendelkezéseket kell alkalmazni.

Az elkövetéskor hatályos rendelkezések szerint az adminisztratív csődbüntett elkövetője három évig terjedő szabadságvesztéssel volt büntethető, a fedezetelvonó csődbüntett elkövetőjét pedig a törvény öt évig terjedő szabadságvesztéssel rendelte büntetni. A két részcselekmény együttes elbírálása esetén – az utóbb felderített részcselekményre tekintettel – a terhelttel szemben előreláthatóan lényegesen súlyosabb büntetést kell kiszabni, ezért vele szemben perújításnak van helye.

A perújítás megengedhetősége tárgyában eljáró Békés Megyei Bíróság a 2.Bpi.10/2008/3. számú, 2008. év február hó 6. napján kelt végzésében a perújítási indítványt elutasította. Határozatának indokolása szerint a Békés Megyei Főügyészség helyesen foglalt állást abban a kérdésben, hogy a terhelttel szemben az elkövetéskor hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni és nem tévedett akkor sem, amikor a perújítás okaként a Be. 408. §-a (1) bekezdésének a/2. pontját hívta fel. Perújításnak az alapul fekvő ügyben akkor lenne helye, ha az alapügyben akár felmerült, akár fel nem merült tényekre vonatkozóan olyan új bizonyítékot hozna fel az indítványozó, amely valószínűvé tenné, hogy a terhelttel szemben lényegesen súlyosabb büntetést kell kiszabni. A perújítási indítvány azonban nem tartalmazza maradéktalanul azokat a tényállási elemeket, amelyek a fedezetelvonó csődbüntett megállapíthatóságának feltételei. A törvény szerint e bűncselekmény eredménye a hitelezők kielégítésének teljes vagy részleges megghiúsítása. Az eredmény a tényállás része; ennek bekövetkezése nélkül nem valósul meg bűncselekmény. A perújítási indítványból azonban az erre vonatkozó adatok – annak rögzítése, hogy kik a hitelezők, mekkora az a követelés, amelynek kielégítése megghiúsult – hiányoznak, és az nem tartalmazza ennek bizonyítékait sem, így a perújítási indítvány nem megalapozott.

A határozat ellen bejelentett ügyészi fellebbezés folytán másodfokon eljáró Szegedi Ítéltábla a 2008. év május hó 5. napján kelt Bkf.II.126/2008/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. Határozatának indokolása szerint a megyei bíróság helyesen következtetett arra, hogy a terhelt terhére megállapított adminisztratív csődbüntett és a perújítási indítványban megjelölt fedezetelvonó csődbüntett csupán látszólagos halmazatban áll egymással; a fedezetelvonó csődbüntett – megállapítása esetén – az adminisztratív csődbüntettet magába olvasztaná.

Az is kétségtelen, hogy újabb büntetőeljárás a fedezetelvonó csődbüntett miatt a Be. 6. §-a (3) bekezdésének d) pontjára figyelemmel nem indítható. Miután pedig az utóbbi cselekmény miatt a terhelttel szemben lényegesen súlyosabb büntetés kiszabása lenne indokolt, a Be. 408. §-a (1) bekezdésének a/2. pontja szerinti perújítási ok fennáll.

Ugyanakkor azonban a bírósági eljárás alapját a Be. 2. §-ára figyelemmel a törvényes vád képezi; a perújítási eljárás alapja is a törvényes vád. A perújítás megengedhetőségének kérdésében való döntés kapcsán ugyan a vád törvényességét nem lehet vizsgálni, azonban olyan bűncselekmény miatt, amely nem képezte a vád tárgyát, nem lehet perújítást elrendelni. Ebből következően egy vádiratot lehet egyben perújítási indítványként is kezelni, azonban a vádiratban megtestesülő vádemelést egy perújítási indítvány nem pótolhatja. Így annak vizsgálata is szükségtelen, hogy a perújítási indítvány egyébként tartalmazza-e a törvényes vád kellékeit.

A fedezetelvonó csődbüntett miatt az ügyész a terhelt ellen még nem emelt vádat; így a perújítás elrendelésének nincs alapja. Nincs azonban akadálya annak, hogy az ügyész utóbb e cselekmény miatt is vádat emeljen, és erre tekintettel a perújítás elrendelésére egy új eljárásban sor kerüljön.

b) A Szolnoki Városi Bíróság a 2006. év október hó 16. napján jogerőre emelkedett 7.B.530/2006/6. számú ítéletével a terheltet felszámolás eredményének megghiúsításával járó csődbüntett, valamint – a korábbi próbára bocsátás megszüntetésére tekintettel – bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége miatt halmazati büntetésül pénzbüntetésre ítélte. Az ítéleti tényállás lényege a csődbüntett kapcsán a következő:

A terhelt egy korlátozott felelősségű társaság ügyvezetője volt. Miután a kft. fizetéseképtelenségét a megyei bíróság, mint cég-bíróság megállapította, elrendelte annak felszámolását, és kijelölte a felszámolót. A felszámoló felhívta a terheltet, hogy a felszámolás kezdő időpontjától, 2005. év augusztus hó 4. napjától számított 45 napon belül készítsen és adjon le a társaságról az 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 31. § (1) bekezdésének a) pontjában foglaltaknak megfelelően záróleltárt, éves beszámolót vagy egyszerűsített mérleget, adóbevallást, zárómérleget, és adja át a kft. iratanyagát is. A terhelt e kötelezettségének nem tett eleget. A zárómérleget és a kft. iratainak egy részét is csak a bírósági tárgyalás napján adta át.

Az eljárás jogerős befejezését követően a felszámoló 2007. év június hó 4. napján tett bejelentése alapján újabb nyomozás indult a terhelt ellen. A nyomozás adatai szerint a kft. tulajdonát képező, a zárómérlegben kimutatott, összesen 4 640 000 forint értékű tárgyi eszközök közül a terhelt nem adta át a felszámolónak a 2 444 500 forint értékű gépjárművet, míg a további tárgyi eszközökre nézve színlelt megállapodást kötött élettársával a felszámolási eljárás megindítását megelőzően azt a látszatot keltve, mintha azok elmaradt munkabér fejében annak tulajdonába kerültek volna. Erre tekintettel a megyei főügyészség perújítást kezdeményezett a terhelt terhére, mert e cselekmény a Btk. 290. §-a (1) bekezdésének a) és b) pontja szerint minősülő csődbüntett megállapítására alkalmas, amely a jogerősen elbírált adminisztratív csődbüntetéssel természetes egységet alkotva egy rendbeli bűncselekménynek minősül. Ezzel azonban a cselekmény az alapügyhöz képest súlyosabban minősül, és ez súlyosabb főbüntetési nem alkalmazását indokolja.

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság a 2008. év március hó 27. napján kelt 1.Bpi.149/2008/2. számú végzésével a perújítási indítványt elutasította. A határozat indokolásában kifejtette, hogy a Be. 408. § (1) bekezdésének a/2. pontja szerinti, a perújítás alapját képező bizonyítéknak a vád tárgyává tett bűncselekményhez kell kapcsolódnia.

A Be. 2. §-ának (1) és (3) bekezdése szerint a bíróság törvényes vád alapján jár el. Csak annak a személynek a büntetőjogi felelősségéről dönthet, aki ellen vádat emeltek, és csak olyan cselekmény miatt, amelyet a vád tartalmaz. A perújítási indítványban megjelölt részecselekmények nem képezték az alapügyben emelt vád, illetve az abban hozott ítélet tárgyát.

Kétségtelen, hogy a csődbüntettként szabályozott bűncselekmény egyes elkövetési magatartásai természetes egységet alkotnak, azonban az egyes részecselekmények esetében sem mellőzhető a törvényes vád. Amennyiben az ügyészség álláspontja szerint azok a már elbíralt cselekménnyel egységet alkotnak, az utóbb feltárt részecselekmények miatt emelt vádban egyben indítványozhatja a korábbi ügyben a perújítás elrendelését, és a két eljárás eredményeként egységes ítélet születethet.

Az ügyész által bejelentett fellebbezés folytán e határozatot a Debreceni Ítéltábla felülbírálta, és a 2008. év július hó 3. napján kelt Bkf.I.236/2008/2. számú végzésével azt megváltoztatva a perújítást elrendelte. E határozat indokai szerint az kétségtelen, hogy a perújítási indítványban szereplő két részecselekmény nem volt tárgya az alapügyben emelt vádnak. Töretlen azonban a bírói gyakorlat abban, hogy az azonos törvényi tényállás alá eső különböző elkövetési magatartások halmozódása természetes egységet teremt és bűnhalmazat megállapítását nem eredményezheti. A természetes egységet alkotó részecselekmények pedig csak egy eljárásban bírálhatóak el.

Utalt az ítéltábla a Legfelsőbb Bíróság Bfv.II.462/2007/5. számú határozatára, mely szerint újabb büntetőeljárás lefolytatása kizárt az olyan cselekmények miatt, amelyek a már elbíralt cselekmény egységébe tartoznak, és amelyeket a terhelt a korábbi ítélet meghozatalát megelőzően valósított meg. Felhívta emellett a Legfelsőbb Bíróság BKv 33. számú véleményét is, amely szerint a törvényi egységbe tartozó bűncselekmény esetében az egyik részecselekmény megállapítása nem a bűnösséget, hanem a minősítést érintő kérdés.

Miután az alapügyben elbíralt adminisztratív csődbüntett büntetési tétele a cselekmény elbírálásakor három évig terjedő szabadságvesztés volt, a perújítási indítvány szerinti cselekményé pedig öt évig terjedő szabadságvesztés, ez a büntetésre lényeges kihatással lehet. Mindezekre tekintettel az ítéltábla a perújítási indítványt megalapozottnak találta, és a perújítást elrendelte.

2. A Legfelsőbb Bíróság – fent ismertetett bírósági határozatokban, valamint a legfőbb ügyész indítványban – hivatkozott eseti döntései a következők:

a) A terhelt 2002. nyarán ismeretlen személytől vásárolt 470 liter adózás alól elvont gázolajat és összesen 5235 doboz magyar adó- és zárjegy nélküli, ukrán zárjeggyel ellátott cigarettát. E jövedéki termékeket egy ismeretlen személy tanyáján elraktározta. 2003. év április hó 3. napján 150 liter gázolajat és 2136 doboz cigarettát a tehergépkocsival szállította, amikor őt a határőrség járőrei ellenőrzés alá vonták és a nála megtalált jövedéki termékeket lefoglalták. A Nyíregyházi Városi Bíróság a 2003. év november hó 18. napján jogerőre emelkedett 12.B.2559/2003/2. számú – tárgyalás mellőzésével meghozott végzésével – jövedéki orgazdaság vétsége miatt 6 hónap – végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett – fogházbüntetésre ítélte.

Terhelt a megmaradt jövedéki terméket ezt követően, az újabb lebukástól tartva nem szállította el, hanem tovább raktározta ismerőse tanyáján. 2004. év május hó 17. napján azonban a megmaradt jövedéki terméket tehergépkocsival Budapestre kívánta szállítani. Szándéka az volt, hogy egy részét értékesíti, másik részét saját felhasználásra megtartja. Útközben a Vám- és Pénzügyőrség járőrei ellenőrzés alá vonták az általa vezetett tehergépjárművet és abban megtaláltak

3099 doboz magyar adó- és zárjegy nélküli, ukrán zárjeggyel ellátott cigarettát, továbbá 320 liter gázolajat. A lefoglalt jövedéki termékek értéke összesen 1 314 685 forint volt.

A Püspökladányi Városi Bíróság a 2.B.127/2004/10. számú, 2006. év június hó 26. napján kelt ítéletében –, mely a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 1.Bf.683/2006/4. számú végzése folytán 2007. február hó 21. napján emelkedett jogerőre – a terheltet jövedéki orgazdaság vétsége miatt 7 hónap fogházbüntetésre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte. Elrendelte egyúttal a Nyíregyházi Városi Bíróság fent hivatkozott ítéletével kiszabott 6 hónap szabadságvesztés végrehajtását is.

Az ítélet jogi indokolása körében rámutatott a városi bíróság arra, hogy a terhelt cselekménye a jövedéki termékek megszerzésével ugyan befejezetté vált, azonban azzal, hogy 2004. év május hó 17. napjáig azokat az ismerőse tanyáján tárolta, a Btk. 311/A. §-ának (1) bekezdésében meghatározott „tart” elkövetési magatartást tanúsította. A befejezetté válást követően létrejött jogellenes állapotot fenntartotta, ezért cselekménye tényállásszerű.

Mivel pedig a terhelt által elkövetett bűncselekmény elkövetési ideje a vele szemben a Nyíregyházi Városi Bíróság 12.B.2559/2003/2. számú tárgyalás mellőzésével hozott végzésével kiszabott szabadságvesztés felfüggesztésének próbaideje alá esik, így vele szemben az újabb szabadságvesztés-büntetés végrehajtása már nem függeszthető fel.

Az ügyben kezdeményezett felülvizsgálati eljárásban a Legfelsőbb Bíróság a 2007. év július hó 4. napján meghozott Bfv.II.462/2007/5. számú végzésével a Püspökladányi Városi Bíróság 2.B.127/2004/10. számú ítéletét, illetve a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 1.Bf.683/2006/6. számú végzését hatályon kívül helyezte és az eljárást megszüntette.

Végzésének indokolásában rámutatott arra, hogy a következetes ítélkezési gyakorlat szerint az azonos törvényi tényállás alá eső különböző elkövetési magatartások halmozódása természetes egységet teremt. A természetes egység folytán a különböző elkövetési magatartások tanúsítása a bűnhalmazat megállapítását nem eredményezheti.

A természetes (és a törvényi) egység, mint egy rendbeli bűncselekmény különböző részselekményeit egy eljárásban kell elbírálni. Ha erre bármely okból nem kerül sor, az utóbb ismertté vált részselekmények önálló elbírálását a res iudicata kizárja. Ha tehát utóbb derül ki, hogy a terhelt a korábbi ítélet hozatalát megelőzően további olyan cselekményeket is megvalósított, amelyek a már elbírált bűncselekményi egységbe tartoznak, a többszöri eljárás tilalma folytán az újabb büntetőeljárás lefolytatása kizárt.

Tény, hogy a Nyíregyházi Városi Bíróság a 12.B.2559/2003/2. számú végzésében a terhelt által elkövetett jövedéki orgazdaság vétségét teljes körűen nem bírálta el, csak azt a részletét, amely akkor a hatóságok előtt ismert volt, s amely miatt akkor az ügyész vádat emelt. A természetes egység folytán azonban az a körülmény, hogy a bűncselekményegységet képező egyes részselekmények csak utóbb váltak ismertté, a halmazat megállapítását nem eredményezi.

Mivel a terhelt cselekményét korábban már jogerősen elbírálták, az utóbb eljárás Püspökladányi Városi Bíróságnak, illetve Hajdú-Bihar Megyei Bíróságnak – a Be. 6. §-a (3) bekezdésének d) pontjára figyelemmel, a Be. 332. §-a (1) bekezdésének c) pontja alapján – az eljárást meg kellett volna szüntetnie.

Miután a felülvizsgálati indítvány 2007. év május hó 30. napján érkezett a Legfelsőbb Bíróságra, az akkor hatályos Be. 416. §-a (1) bekezdésének c) pontja alapján felülvizsgálatnak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen – az egyéb esetek mellett – akkor volt helye, ha a bíróság határozatának a meghozatalára a Be. 373. §-a (1) bekezdésének I. b)–d) pontjában meghatározott eljárási szabálysértéssel került sor. A Legfelsőbb Bíróság ezért a Be. 373. §-a (1) bekezdésének I./d) pontja alapján a jogerős marasztaló döntést hatályon kívül helyezte és az eljárást megszüntette. Utalt azonban arra, hogy a határozatának a meghozatalakor hatályos Be. 416. §-a (1) bekezdésének c) pontja szerint a Be. 373. §-a (1) bekezdésének I./d) pontjában írt okból felülvizsgálat már nem folytatható, mert ha a terhelttel szemben ugyanazon cselekmény miatt több jogerős ítéletet hoztak, – a Be. 408. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján – a perújítás elrendelésének van helye.

b) A Pest Megyei Bíróság a 4.B.268/2001/149. számú, valamint a Fővárosi Ítéltábla az 1.Bf.212/2003/9. számú határozatával a terheltet nyereségvágyból, aljas indokból elkövetett emberölés büntetében mondta ki bűnösnek. Ezért őt 15 év fegyházbüntetésre, mellékbüntetésül 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A jogerős határozatok ellen a Fővárosi Főügyészség nyújtott be perújítási indítványt azzal, hogy az utólag beszerzett bizonyítékok szerint 1994. év május hó 6. napján a terhelt további két sértettet is megölt.

A Fővárosi Ítéltábla a 2.Bpi.2194/2004/2. számú végzésével a perújítási indítványt elutasította. Határozatának indokolása szerint a két további sértett sérelmére elkövetett bűncselekmény miatt az ügyész nem emelt még vádat; törvényes vád hiányában pedig a perújítási eljárás lefolytatásának sincs helye.

A Legfelsőbb Bíróság a Bkf.III.131/2005/2. számú végzésével a Fővárosi Ítéltábla végzését megváltoztatta és a perújítást elrendelte. Határozatában kifejtette, hogy a több emberen elkövetett szándékos emberölési cselekmények egymással törvényi egységet (delictum complexum) alkotnak, ezért azok külön-külön eljárásban nem bírálhatók el. Amennyiben utóbb derül ki, hogy a terhelt az ítélethozatalt megelőzően további olyan cselekményt (emberölést) is elkövetett, amely a már elbírált bűncselekménnyel az összefoglalt bűncselekmény törvényi egységébe tartozik, a többszöri eljárás tilalma miatt nem újabb vádemelésnek, hanem perújításnak van helye.

III.

A jogegységi tanács a legfőbb ügyész jogegységi indítványával egyetértett.

1. A Be. XVII. Fejezetében szabályozott perújítás jogintézménye annak az érdeknek az érvényesítését szolgálja, hogy a bíróság által már jogerősen elbírált cselekmény miatt kiszabott (alkalmazott) jogkövetkezmények szempontjából releváns új tények és/vagy bizonyítékok utólagos értékelésének a lehetőségét biztosítsa.

A Be. 408. §-ának (1) bekezdése értelmében a bíróság jogerős ítéletével elbírált cselekmény (alapügy) esetén perújításnak van helye, ha

a) az alapügyben akár felmerült, akár fel nem merült tényre vonatkozó olyan új bizonyítékot hoznak fel, amely valószínűvé teszi, hogy

1. a terheltet fel kell menteni, lényegesen enyhébb büntetést kell kiszabni, vagy büntetés helyett intézkedést kell alkalmazni, illetve a büntetőeljárást meg kell szüntetni,

2. a terhelt bűnösségét meg kell állapítani, vagy lényegesen súlyosabb büntetést, intézkedés helyett büntetést kell kiszabni, vagy büntetés helyett alkalmazott intézkedésnél lényegesen súlyosabb intézkedést kell alkalmazni;

b) a terhelttel szemben ugyanazon cselekmény miatt több jogerős ítéletet hoztak, vagy a terheltet nem a valódi nevén ítélték el;

c) az alapügyben hamis vagy hamisított bizonyítékot használtak fel;

d) az alapügyben a bíróság, az ügyészség vagy a nyomozó hatóság tagja a kötelességét a büntető törvénybe ütköző módon megszegte;

e) az alapügyben az ítéletet a XXV. Fejezet alapján a terhelt távollétében tartott tárgyaláson hozták;

f) a köztársasági elnök a terhelttel szemben indult büntetőeljárás kegyelemből történő megszüntetéséről határozott.

A legfőbb ügyész a jogegységi indítványában olyan ügyekre hivatkozott, amelyekben az ügyész perújítási indítványa a Be. 408. §-a (1) bekezdésének a/2. pontján alapult. Azokban az ügyekben a bíróságok a terheltet jogerősen elmarasztalták, az ügyész azonban az állami büntetőigény érvényesítése érdekében olyan további tények elbírálását is indokoltan tartotta – s ezért kezdeményezte perújítási indítványában –, amelyek a bíróság által már jogerősen elbírált bűncselekményegység körébe tartoznak, de a terhelt büntetőjogi felelősségre vonását a büntetőjogi főkérdések tekintetében mégis befolyásolják.

Az ügyész perújítási indítványával támadott ügyekben a bíróság eljárásában, az ügyszöntő határozat meghozatala során nem történt olyan feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező (abszolút) eljárási szabálysértés, amely a Be. 416. §-a (1) bekezdésének c) pontja alapján a felülvizsgálat alapjául szolgálhatott volna. Az ügyész törvényes vádja alapján eljáró bíróságok az anyagi büntető jogszabályok maradéktalan megtartásával törvényes ügyszöntő határozatot hoztak. E határozatokban foglalt (ítéleti) tényállások azonban nem tartalmazták teljes körűen a bíróság által a terhelt terhére megállapított bűncselekmény teljes történeti tényállását, amelyre figyelemmel az ügyész – akár a cselekmény súlyosabb minősítése folytán, akár azonos minősítésen belül is – lényegesen súlyosabb büntetés kiszabását tartotta indokoltan.

Helyesen hivatkozott a Szegedi Ítéletábrla a Bpi.II.119/2009/2. számú végzésében arra, hogy jogerősen elbírált cselekmény miatt, ugyanazon terhelttel szemben, a többszöri eljárás tilalma [Be. 6. § (3) bekezdés d) pont] folytán újabb büntetőeljárás nem indulhat, tehát újabb vádemelésre nem kerülhet sor. Ha az ítélethozatalt követően derül ki, hogy a terhelt azt megelőzően további olyan cselekményeket követett el, amelyek a már elbírált bűncselekményi egységbe tartoznak, azok – tettazonosság folytán – ítélt dolognak minősülnek. Ez a bűncselekményegység valamennyi esetére vonatkozik, függetlenül attól, hogy az természetes vagy törvényi egység (pl. folytatólágosság). Ilyen esetekben csak rendkívüli jogorvoslati eljárás, a perújítási eljárás indulhat, ahol az eljárás tárgya már nem a vád, hanem a jogerős bírósági ítélet.

A terhelt terhére irányuló ilyen (perújítási) indítványt is csak az ügyész [illetve a Be. 409. § (1) bekezdésének b) pontja] által meghatározott körben a pótmagánvádló] nyújthat be. Az ügyész a perújítás kezdeményezésével az állami büntetőigény érvényesítése érdekében eljárva olyan tények/bizonyítékok elbírálását kéri a bíróságtól, amelyek büntetőjogi jogkövetkezményeket vonnak maguk után. Miután azonban a perújítási indítvánnyal elbírálni indítványozott tények olyan bűncselekmény részét képezik, amelyet a bíróság már jogerősen elbírált, az ügyész perújítási indítványa önmagában nem elégséges a perújítási eljárás lefolytatásához. A törvény egyrészt – a Be. 408. §-ában meghatározott – további követelményeket támaszt ahhoz, hogy a bíróság az ilyen tényeket is megvizsgálja, másrészt külön eljárási rendet alkotott, amely szerint a bíróság dönt arról, hogy megengedi-e a perújítási eljárás lefolytatását.

A perújítási eljárás tehát a perújítási indítvány előterjesztésével és nem a vádirat (vádindítvány) benyújtásával indul. A Szegedi Ítéletábrla ezért azt is helyesen állapította meg, hogy a terheltnek terhére bejelentett perújítási indítvány érdemi elbírálásához nem szükséges, sőt nem is lehetséges az indítványban megjelölt új tények miatt vádirat benyújtása.

Ezzel összhangban – amint azt már a legfőbb ügyész fejtette ki helyesen –, ha az utóbb felderített rész-cselekmény miatt mégis vádemelésre kerül sor, a vádirat nem tekinthető közvetlenül perújítási indítványnak. Ezért a bíróságnak – amint arra a Legfelsőbb Bíróság a Bkf.III.131/2005/2. számú végzésében utalt – azt meg kell küldenie a perújítás megengedhetősége kérdésében döntésre jogosult bíróság területén működő ügyésznek.

2. Perújításnak csak a bíróság jogerős ítéletével már elbírált cselekmény (alapügy) esetén van helye. Ezért mind a Veszprémi Városi Bíróság 4.B.436/2007/4. számú, mind pedig a Szegedi Ítéltábla Bpi.II.119/2009/2. számú végzésében – amint arra a legfőbb ügyész is hivatkozott – helyesen fejtette ki, hogy perújítás alapjául csak a jogerős ügydöntő határozat meghozatalát megelőzően elkövetett részcselekmények szolgálhatnak.

Az 1878. évi V. tc. (Csemegi Btk.) óta következetes a Kúria, majd a Legfelsőbb Bíróság gyakorlata abban, hogy az olyan bűncselekmény tekintetében, amely időben egymástól elkülönülő részcselekményekkel valósul meg, a bíróság jogerős határozatának cselekményegységet teremtő hatása van. A jogerős határozat a megszületéséig terjedő időszak tekintetében a cselekményegységet behatárolja és lezárja. Az ezt követő időszakban esetleg továbbra is megvalósuló újabb részcselekmények pedig már egy újabb rendbeli bűncselekmény megállapításának az alapjául szolgálhatnak. Ennek megfelelően a joggyakorlat a folytatólágosság egységébe [Btk. 12. § (2) bek.] tartozó cselekmények tekintetében is ezt a megoldást követi. Helyesen hivatkozott ezért a legfőbb ügyész arra is, hogy a jogerősen elbírált bűncselekményegység esetén kizárólag az azzal ún. quasi halmazati viszonyban álló részcselekmények esetén merülhet fel a perújítás lehetősége.

A jogorvoslati indítványban hivatkozott ügyekben a bíróságok a következetes ítélkezési gyakorlatnak megfelelően alapították meg, hogy az egymást követő adóbevallási időszakokban a különböző adónemekre (Szja, EHO, ÁFA, társasági adó) folyamatosan, több adóbevallási időszakon keresztül elkövetett adócsalás adónemként 1–1 rendbeli folytatólágosan elkövetett adócsalásnak minősül. A folytatólágosan elkövetett adócsalás mindaddig 1 rb. bűncselekmény megállapításának alapjául szolgál, ameddig az egységes cselekményt a bíróság a jogerős határozatával nem bírálta el. Helyes az az ügyészi gyakorlat és megfelel a Legfelsőbb Bíróság következetes ítélkezési gyakorlatának is, amely az ilyen egységbe tartozó cselekmények egységés elbírálását szorgalmazza.

3. A jogegységi tanács – a legfőbb ügyész indítványával egyezően – értelmezését a perújítás megengedhetősége kapcsán a bűncselekményegység valamennyi fajtájára kiterjesztette.

a) A természetes egység vizsgálata körében abból indult ki, hogy a cselekmény természetes egységként értékelhető attól függetlenül, hogy egy vagy több mozzanattal valósul meg. Feltétel azonban, hogy az azonos alkalommal tanúsított részcselekmények ugyanabba a törvényi tényállásba illeszkedjenek, azonos legyen a sértettjük és bár önmagukban is megvalósítanak a bűncselekményt, azonban az egymást megszakítás nélkül követő tevékenység-sorozat összességében is csak egy törvényi tényállást merítsen ki.

A természetes egység körébe tartoznak az ún. állapot-bűncselekmények, valamint az olyan bűncselekmények, amelyek esetén a több részcselekmény külön-külön nem, csupán összességében valósítja meg a különös részi törvényi tényállást.

A természetes egység körébe tartozó részcselekmények körében nincs akadálya annak, hogy a bíróság a vád tárgyává tett bűncselekmény törvényi tényállásának keretein belül az irányadó tényeket részben a vádtól eltérően állapítsa meg, és a bűncselekményt ne a vád alapján, hanem ennek megfelelően minősítse.

Amennyiben a bíróság a vád tárgyává tett, természetes egységként értékelendő bűncselekményt jogerősen elbírálta, határozata e cselekmény kapcsán res iudicata teremt, és a Be. 6. §-a (3) bekezdésének d) pontjára figyelemmel nincs helye újabb vádemelésnek azon részcselekmények miatt, amelyek ugyan a már elbírált bűncselekményi egységbe tartoznak, azonban nem képezték a jogerős határozat alapjául szolgáló tényállás részét. A Be. 408. § (1) bekezdésének a/2. pontja alapján azonban perújításnak lehet helye.

b) Amennyiben a terhelt vád tárgyává tett egyetlen cselekménye több bűncselekmény megállapítására lehet alkalmas (alaki halmazat), a bíróság a vád tárgyává tett bűncselekmény vagy bűncselekmények törvényi tényállásának keretein belül a vádtól eltérő tényállást állapíthat meg, és a cselekményt a vádtól eltérően minősítheti. Megállapíthat valódi alaki bűnhalmazatot, vagy akár a látszólagos alaki halmazat feloldására szolgáló elvek (a specialitás, a konzumpció, a szubsidiaritás és az alternativitás) figyelembevételével, akár a cselekményt összetett vagy összefoglalt bűncselekményként értékelve mellőzheti azt.

Miután az alaki halmazatban álló bűncselekmények esetén egyetlen cselekmény valósít meg több bűncselekményt, azokat – feltéve, hogy azok miatt vádat emeltek – szükségszerűen egy eljárásban lehet és kell elbírálni, következésképpen a bűnhalmazat megállapításával vagy mellőzésével a bűnösség köre nem változik.

A Be. 6. §-ának (4) bekezdése szerint ezért a Negyedik Részben meghatározott eljárásokat (rendkívüli jogorvoslat) kivéve a (3) bekezdés d) pontja (res iudicata) az irányadó akkor is, ha az elkövető egy cselekménye több bűncselekményt valósít meg, a bíróság azonban – a vád szerinti minősítésnek megfelelően – nem a vádirati tényállás szerint megállapítható valamennyi bűncselekmény miatt állapította meg a terhelt bűnösségét.

Nincs tehát helye újabb vádemelésnek – a Be. 6. § (3) bekezdés d) pontjára figyelemmel – azon részcselekmények kapcsán sem, amelyek ugyan nem képezték a jogerős határozat alapjául szolgáló tényállás részét, azonban a már elbírált alaki bűnhalmazatba vagy az azt kizáró bűncselekményi egységbe tartoznak. A Be. 408. § (1) bekezdésének a/2. pontja alapján azonban perújításnak lehet helye.

c) A valódi anyagi halmazatot alkotó bűncselekmények elbírálásánál nagy jelentősége van annak a törvényi feltételnek, miszerint bűnhalmazat csak akkor létesül, ha ezeket a bűncselekményeket egy eljárásban bírálják el.

Miután a Be. 2. §-ának (1) bekezdése szerint a bíróság csak törvényes vád alapján járhat el, és a (3) bekezdés szerint csak olyan cselekmény miatt, amelyet a vád tartalmaz, a vád tárgyává nem tett és ekként el nem bírált bűncselekmény miatt nincs helye perújításnak akkor sem, ha az a már jogerősen elbíralt bűncselekménnyel szoros személyi és tárgyi összefüggést mutat és azzal valódi anyagi halmazatban állhatna. Az ilyen bűncselekmény miatt – miután azt jogerősen nem bírálták el – vádemelésnek lehet helye.

Ettől meg kell különböztetni azt az esetet, amikor az elkövető egymástól elkülönülő – és egyébként anyagi halmazat megállapítására alkalmas – cselekményeit a törvény kötelező rendelkezése folytán (törvényi) egységként kell minősíteni. Az anyagi halmazatot kizáró ún. összefoglalt bűncselekmény (delictum complexum) megalkotásával a jogalkotó ugyanannak a bűncselekménynek a több sértett sérelmére történt ismételt elkövetését szankcionálja súlyosabban. Az egyébként anyagi halmazat megállapítására alkalmas részcselekmény egységes értékelése ugyanis súlyosabb minősítés megállapítását és – ahhoz igazodóan – súlyosabb büntetés kiszabását eredményezheti.

Ha a vád az összefoglalt bűncselekmény alapcselekményének a tényállási elemeit nem tartalmazza, törvényes vád hiányában a bíróságnak nincs lehetősége arra, hogy a vád tárgyává tett cselekményt – a vádtól eltérően – az abból hiányzó részcselekmény figyelembevételével minősítse. Az összefoglalt bűncselekmény esetén – hasonlóan a természetes egységhez és a folytatólágossághoz – a jogerős határozat meghozatalának egységteremtő hatása van. A törvényi egységbe tartoznak mindazok a (rész)cselekmények, amelyek elkövetésére a jogerős határozat meghozatalát megelőzően került sor.

Ha a bíróság a bűncselekményt jogerősen elbírálta, az összefoglalt bűncselekmény olyan részcselekménye miatt, amelyet a bíróság nem bírált el, utóbb – a Be. 6. § (3) bekezdésének d) pontjára figyelemmel – nincs helye vádemelésnek. A Be. 408. § (1) bekezdésének a/2. pontja alapján azonban perújításnak lehet helye.

A perújítás alapjául azonban értelemszerűen kizárólag a jogerős ügydöntő határozat meghozatalát megelőzően elkövetett részcselekmény szolgálhat; törvényi egységet a cselekmény már elbíralt részével csak ez képezhet.

A fentiekben kifejtettek összhangban állnak a Legfelsőbb Bíróságnak a természetes egység megítélésével kapcsolatos Bfv.II.462/2007/5. számú, valamint az összefoglalt bűncselekmény megítélésével kapcsolatos Bfv.III.131/2005/2. számú határozataiban kifejtettekkel, valamint BKv 33. számú véleményben foglalt iránymutatással, amely utóbbi a Be. 408. §-a (1) bekezdésének a/1–2. pontjának értelmezése körében a bűncselekményegyég valamennyi esetére egységes iránymutatást adott.

Az ismertetett és a jogegységi eljárást megalapozó városi, megyei bírósági és ítélőtáblai határozatok közül tehát azok a helytállóak, amelyek a törvényi egységként értékelendő bűncselekmények esetében az alapcselekmény jogerős elbírálását megelőzően elkövetett, azonban el nem bírált valamely részcselekmény kapcsán nem az újabb vádemelés, hanem a perújítás megengedhetősége mellett foglaltak állást.

A Be. 443. §-ának (3) bekezdése szerint, ha a jogegységi határozattal érintett bírósági határozatnak a terhelt büntetőjogi felelősségét megállapító rendelkezése törvénysértő, azt a jogegységi tanács hatályon kívül helyezi és a terheltet felmenti, vagy az eljárást megszünteti.

E rendelkezés esetleges alkalmazása szempontjából kizárólag a Veszprémi Városi Bíróság perújítási eljárásban hozott 11.B.324/2008/3. számú ítélete volt vizsgálendő. Ez utóbbi határozattal elbíralt bűncselekményeknek a folytatólágosság egységébe foglalása azért volt törvénysértő, mert az utóbb elbíralt részcselekményeket a terhelt azt követően követte el, hogy a bíróság alapügyben hozott határozata jogerőre emelkedett. Hangsúlyozza a jogegységi tanács, hogy a folytatólágosságnak a Btk. 12. §-ának (2) bekezdésében meghatározott feltételeit valamennyi bűncselekmény tekintetében egységesen lehet és kell értelmezni.

Miután azonban az ügyész valamennyi, az érintett ítélettel elbíralt bűncselekmény kapcsán vádat emelt, a terhelt bűnösségének megállapítására törvényes vád alapján került sor. A bíróság a terhelt bűnösségének megállapításával nem sértett törvényt. Mivel felmentésének vagy az eljárás megszüntetésének nincs helye, ezért a hivatkozott rendelkezés alkalmazására a jogegységi eljárásban nem volt törvényes lehetőség.

A Legfelsőbb Bíróság büntető jogegységi tanácsa mindezekre figyelemmel a jogegységi indítványnak helyt adott, és a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

A jogegységi tanács a határozatát a Bszi. 32. §-a (4) bekezdése, illetve a Be. 445. §-a (2) bekezdése értelmében a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Budapest, 2009. november 30.

Dr. Kónya István s. k.,
a jogegységi tanács elnöke

Dr. Molnár Gábor s. k.,
előadó bíró

Dr. Akác József s. k.,
bíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
bíró

Dr. Mészár Róza s. k.,
bíró

UTASÍTÁSOK

A legfőbb ügyész

1/2010. (ÜK. 1.) LÜ

utasítása

legfőbb ügyészi utasítások módosításáról

A katonai ügyészi szervezet számítástechnikai rendszerének 2010. január 1. napjával történő integrációjára figyelemmel, a Magyar Köztársaság ügyészségéről szóló 1972. évi V. törvény 19. §-ának (6) bekezdése alapján a következő utasítást adom ki:

1. §

A büntetőjogi szakterület számítástechnikai bázisú ügyvitelének bevezetéséről szóló 7/1992. Legf. Ü. utasítás (a továbbiakban: Ut.) 1. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki; egyidejűleg a (2)–(5) bekezdés számozása (3)–(6) bekezdésre változik:

„(2) A katonai ügyészi szervezetben a számítástechnikai bázisú ügyvitelt 2010. január 1-jével kell bevezetni.”

2. §

Az Ut.1. §-ának (3)–(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) Felhatalmazom a Számítástechnika-alkalmazási és Információs Főosztály (a továbbiakban: Központ) vezetőjét, hogy a Legfőbb Ügyészség és a Katonai Főügyészség érintett főosztályai és önálló osztályai vezetőivel egyetértésben a büntetőjogi szakág számítástechnikai bázisú ügyviteli rendszerének, valamint az ezen alapuló statisztikai adatgyűjtésnek, adatszolgáltatásnak a szabályait – az (1)–(2) bekezdésében meghatározott bevezetés elrendelése időpontjához igazodva – főosztályvezetői körlevélben adja ki.

(4) A Központ vezetője a büntetőjogi szakágat érintő ügykezelésre, ügyvitelre, az informatikai segédeszközök felhasználásával történő adatnyilvántartásra, adatgyűjtésre és feldolgozásra, valamint adatszolgáltatásra vonatkozó általános és speciális szabályokat – a Legfőbb Ügyészség, illetve a Katonai Főügyészség érintett főosztályai és önálló osztályai vezetőivel egyetértésben – módosíthatja, illetve kiegészítheti.

(5) A büntetőjogi szakágra vonatkozó, a (4) bekezdésben jelzett ügyviteli szabályok mellett – a büntetőjogi szakág ügyviteli rendjéről szóló főosztályvezetői körlevélben engedélyezett kérdésekben – kiegészítő jellegű, helyi érvényű ügyviteli rendelkezéseket a Legfőbb Ügyészségen és a Katonai Főügyészségen a főosztályvezető (önálló osztályvezető) ügyészek, a fellebbviteli főügyészségeken és a Katonai Fellebbviteli Ügyészségen a fellebbviteli főügyészek, illetve a fellebbviteli vezető ügyész, a főügyészségeken és a Központi Nyomozó Főügyészségen, illetve a területi katonai ügyészségeken a főügyészek, illetve a katonai ügyészség vezetője, a helyi ügyészségeken a helyi vezető ügyészek is hozhatnak, a vezetésük, illetve felügyeletük alá tartozó ügyészi szervezeti egységekre kiterjedő hatállyal. A kiegészítő jellegű ügyviteli szabályok nem lehetnek ellentétben a jelen utasításban, valamint a Központ vezetője által a büntetőjogi szakágra vonatkozóan általános érvénnyel kiadott körlevelekben foglalt szabályokkal, és nem érinthetik az ügyvitelben és ügykezelésben felhasznált informatikai segédeszközök felhasználásának módját és szabályait.”

3. §

Az Ut. 5. §-ának második mondata helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„E rendszer szerinti statisztikai adatokat először az 1993. évben, a katonai ügyészi szervezetben a 2010. évben kell szolgáltatni.”

4. §

Az Ut. 6. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. § Az utasítás rendelkezései a Fővárosi Főügyészségen és a kerületi ügyészségeken 1993. január 1-jén, míg az összes (nem katonai) ügyészi egységnél 1994. január 1-jén, a katonai ügyészi szervezetben 2010. január 1-jén lépnek hatályba.”

5. §

Az Ut. címében, 1. §-ának (1) bekezdésében, 2. §-ának (1) bekezdésében, 3–4. §-ában a „büntetőjogi szakterület” kifejezés helyébe „büntetőjogi szakág”, 5. §-a első mondatában a „büntetőjogi szakterületének” kifejezés helyébe „büntetőjogi szakágának” szövegrész lép.

6. §

(1) A Magyar Köztársaság ügyészsége szervezetéről és működéséről szóló 25/2003. (ÜK. 12.) LÜ utasítás (a továbbiakban: SZMSZ) 22. §-ának (1) bekezdése a következő *p*) ponttal egészül ki:

„*p*) ellátja a Katonai Főügyészségen és a Katonai Fellebbviteli Ügyészségen az informatikai feladatokat.”

(2) Az SZMSZ 22. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a (2)–(3) bekezdés számozása (3)–(4) bekezdésre változik:

„(2) A Főosztály a katonai ügyészi szervezetben – a Katonai Ügyek Főosztálya vezetőjével egyetértésben – ellátja az (1) bekezdés *b)–d), f)–g), i)–j)* és *m)* pontjaiban meghatározott feladatokat.”

7. §

Az SZMSZ 25. §-ának *t)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*t)* ellátja a Vádképviselési Információs Rendszerben a katonai ügyészi szervezet adatlapjainak rögzítését, továbbá irányítja és felügyeli a katonai ügyészi szervezet büntetőjogon kívüli tevékenységének statisztikai munkáját és elkészíti a katonai ügyészi szervezet ezen tevékenységéről a statisztikai beszámolót.”

8. §

Az SZMSZ 42. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A Katonai Fellebbviteli Ügyészségen, valamint a területi katonai ügyészségeken a munkavédelmi és a tűzvédelmi feladatokat, továbbá a területi katonai ügyészségeken az informatikai feladatokat a székhelyükön működő főügyészségek látják el.”

9. §

A számítógépes igazgatási ügyvitelről szóló 26/2003. (ÜK. 12.) LÜ utasítás (a továbbiakban: Igazgatási utasítás) 1. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. § Az utasítás hatálya az ügyészség minden szervezeti egységére kiterjed.”

10. §

Az Igazgatási utasítás 2. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. § A számítógépes igazgatási ügyvitel rendszerének részletes szabályait a Számítástechnika-alkalmazási és Információs Főosztály vezetője – a Legfőbb Ügyészség és a Katonai Főügyészség főosztályainak és önálló osztályainak vezetőivel egyetértésben – körlevélben állapítja meg.”

11. §

Az Igazgatási utasítás 3. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a § jelenlegi szövege (1) bekezdésre változik:

„(2) Az utasítás rendelkezéseit a katonai ügyészi szervezetben 2010. január 1-jétől kell alkalmazni”

12. §

(1) Ez az utasítás 2010. január 1-jén lép hatályba; egyidejűleg az Ut. 7. §-a hatályát veszti.

(2) Ez az utasítás a közzétételét követő hónap utolsó napján hatályát veszti.

*Dr. Kovács Tamás s. k.,
legfőbb ügyész*

KÖRLEVELEK

1/2010. (ÜK. 1.) főov.

körlevél

a büntetőjogi szakág számítástechnikai bázisú ügyviteléről

A büntetőjogi szakág számítástechnikai bázisú ügyvitelének bevezetéséről szóló 7/1992. Legf. Ü. utasítás 1. §-ának (3) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján – a Legfőbb Ügyészség Nyomozás Felügyeleti és Vádelőkészítési Főosztálya, a Kiemelt Ügyek Főosztálya, a Büntetőbírószági Ügyek Főosztálya, a Büntetés-végrehajtási Törvényességi Felügyeleti és Jogvédelmi Önálló Osztály, a Gyermek- és Ifjúságvédelmi Önálló Osztály, valamint a Katonai Ügyek Főosztálya vezetőivel egyetértésben – a következő körlevelet adom ki:

1. Általános rendelkezések

1. pont

(1) A büntetőjogi szakág számítástechnikai bázisú ügyviteli rendszerének szabályai a büntetőjogi szakág keretein belül végzett tevékenység során használt informatikai segédeszközök (számítógép, illetve számítógépes hálózat, valamint az azokon telepített ügyviteli-ügykezelői programok) felhasználásának rendjét állapítják meg.

(2) A büntetőjogi szakág számítástechnikai bázisú ügyviteli rendszerének szabályai biztosítják az informatikai segédeszközök felhasználásával történő rendszeres és szervezett munkavégzést, az ügyészi szervek büntetőjogi szakterületen kifejtett tevékenységének nyilvántartását és az ügyészi intézkedések ellenőrizhetőségét.

2. pont

A körlevél szabályai a büntetőjogi szakterületet érintő ügyészségi tevékenység során az ügyészi szervezet minden szervezeti egységére egyaránt kötelezőek.

3. pont

(1) A büntetőjogi szakág ügyviteli munkájával kapcsolatos ügykezelési teendőket a Legfőbb Ügyészségen és a Katonai Főügyészségen a Magyar Köztársaság ügyészsége szervezetéről és működéséről szóló 25/2003. (ÜK. 12.) LÜ utasításban foglalt, a fellebbviteli főügyészségeken, a főügyészségeken és a helyi ügyészségeken az e tárgyban kiadott főügyészi utasításokban foglalt, a Katonai Fellebbviteli Ügyészségen és a területi katonai ügyészségeken az e tárgyban kiadott vezetői előírásokban megjelölt ügykezelő irodák látják el.

(2) A Központi Nyomozó Főügyészségen és a nyomozó ügyészségeken a büntetőjogi szakterület ügyviteli munkájával kapcsolatos feladatokat az ezen szervezeti egységekben működő ügykezelő irodák látják el.

4. pont

(1) E körlevél vonatkozásában adminisztrátor az ügykezelő iroda vezetője, valamint az ügykezelő irodának az irodavezető irányítása alá beosztott, ügykezelési, iratkezelési és egyéb adminisztratív feladatokat ellátó ügyészségi alkalmazottai.

(2) E körlevél vonatkozásában operátor az az adminisztrátor akit egyéb, az ügykezelő irodában felmerülő feladatok ellátása mellett a számítógép, illetve a számítógépes hálózat vagy annak egyes részei, valamint az ezeken futó ügyviteli és nyilvántartó programok (összefoglaló néven: informatikai segédeszközök) kezelésével megbíztak, erre feljogosítottak.

(3) Az ügyészségi ügykezelő iroda rendelkezésére álló informatikai segédeszközöket az irodavezető és az irodavezető közvetlen irányítása alatt álló operátorok kezelik.

(4) Az informatikai segédeszközök kezelési szabályainak betartásáért, az azokon tárolt adatok védelméért és biztonságának megőrzéséért a vonatkozó ügyviteli és ügykezelési szabályok keretein belül az irodavezető és az operátorok egyaránt felelősek.

(5) Az ügyészségi ügykezelő irodákon – a katonai ügyészi szervezet ügykezelő irodái kivételével – ügyviteli vagy statisztikai feladatok ellátására rendszerbe állított informatikai segédeszközöket más feladatokra csak az ügyviteli és statisztikai tevékenység akadályozása nélkül szabad igénybe venni. A katonai ügyészi szervezet ügykezelő irodáiban ügyviteli feladatok ellátására rendszerbe állított informatikai segédeszközöket kizárólag ügyviteli tevékenységre szabad igénybe venni.

5. pont

A büntetőjogi szakágot érintő összes ügykezelési tevékenység – az iratok iktatása és nyilvántartása, az ügyekkel kapcsolatos ügyészi tevékenység főbb mozzanatainak és az ügyek fontosabb adatainak a rögzítése és tárolása – számítógépes és külső adathordozókon történik.

*2. Az iratkezelés alapfogalmai**2.1. Kezdőirat és utóirat*

6. pont

(1) Kezdőirat az ügyiratot létrehozó irat, az ügyirathoz tartozó iratok közül érkezési időrendben a legelső irat. Kezdőirat lehet feljelentés, panasz, beadvány, utasítás, jegyzőkönyv, hivatalos feljegyzés, átirat, jelentés stb., továbbá minden olyan irat, amelyet külön rendelkezés folytán kezdőiratnak kell tekinteni.

(2) Utóirat az ügyészségen már létező, vagy korábban létezett ügyirathoz tartozó és egyéb szabályozás folytán kezdőiratnak nem tekinthető irat.

(3) Kezdőiratként kell kezelni az összbüntetés iránti kezdeményezéseket, a hivatalból történt összbüntetésbe foglalásról megküldött határozatokat, a perújításra vonatkozó kérelmeket vagy ügyészi indítványt, valamint a bírósági mentesítésre, tárgyi eljárásra, semmisségi eljárásra és kártalanítási eljárásra vonatkozó kezdeményezéseket, a pártfogói javasla-

tokat, az ügyészi magatartás, intézkedés, mulasztás vagy állásfoglalás elleni felügyeleti panaszokat, a felülvizsgálati kérelmeket és a felülvizsgálati eljárás kezdeményezésére vonatkozó hivatalból hozott ügyészi döntést annak ellenére, hogy ezeknek az ügyészségen már előzményük lehet.

2.2. Ügyszám

7. pont

(1) Az ügyszám az ügy tárgyának és az ügykönyvbe (számítógépes nyilvántartásba) való bejegyzésének azonosítására szolgál. Az ügyszám azonosító előtagból, nyilvántartási számból és intézkedési sorszámból tevődik össze.

(2) Az azonosító előtag a Legfőbb Ügyészségen, a Katonai Főügyészségen, a Katonai Fellebbviteli Ügyészségen, valamint a megyei (fővárosi) főügyészségeken azonos a kivezetéskor használt „(fő)osztály-ügyszak” azonosítóval, ennek hiányában, valamint a helyi (fővárosi kerületi) és területi katonai ügyészségeken „B” betű.

(3) A nyilvántartási szám az a szám, amelyen a számítógép az adott ügyet nyilvántartja. Ez az ügy iktatásakor folyamatosan, évente 1-től kezdődően kiadásra kerülő azonosítási számból és az első iktatásnak megfelelő évszámból tevődik össze.

(4) A intézkedési sorszám az utóiratokat jelöli. Az 1. sorszámot mindig a kezdőirat kapja és minden következő utóirat egyel magasabb sorszámot kap. Az intézkedés (elintézés) mindig annak az iratnak a sorszámát kapja, amelyekre vonatkozik. Ha egy sorszám alatt több intézkedés történik, az egyes intézkedéseket azonos sorszám alatt egymás után következő római számokkal is meg kell jelölni.

(5) A főváros területén a kerületi ügyészségek megkülönböztetése céljából az ügyszámban az azonosító előtag és a nyilvántartási szám között az ügygel érintett kerület számának megfelelő római számjegyet kell feltüntetni. A katonai ügyészi szervezetnél ugyanitt az ügy előadója előadói számának megfelelő római számjegyet kell feltüntetni.

2.2.1. Azonosító előtag

8. pont

(1) Azon ügyészségi egységeknél, ahol a büntetőjogi szakágon belül a különböző szakterületek feladatait több egymástól elkülönülő szervezeti egység látja el – a Legfőbb Ügyészséget és a külön meghatározott, kiemelt forgalmú megyei (fővárosi) főügyészségeket kivéve – az ügyek iktatása és nyilvántartása azonos – közös – számítógépen, vagy számítógépes hálózaton történik. A Legfőbb Ügyészségen és a külön meghatározott, kiemelt ügyforgalmú megyei (fővárosi) főügyészségeken a különböző szakterületi feladatokat ellátó, egymástól elkülönülő szervezeti egységek ügyeinek iktatása és nyilvántartása – a helyi sajátosságoknak megfelelő szakterületi csoportosításban – több egymástól független számítógépes ügyviteli rendszeren történik.

(2) Az egyszer már iktatott ügy függetlenül attól, hogy melyik szervezeti egység jár el benne, ugyanazon számítógépes ügyviteli rendszeren belül az eljárás valamennyi szakaszában ugyanazon nyilvántartási szám alatt szerepel, függetlenül attól, hogy az adott számítógépes ügyviteli rendszer által ellátott melyik szervezeti egység jár el benne.

(3) Az azonos ügyészségen belül eltérő szakterületi feladatokat ellátó szervezeti egységek az ugyanazon nyilvántartási számú ügyben tett intézkedéseiket a szakterületre jellemző azonosító előtaggal különböztetik meg.

(4) Az érintett szakterületre vonatkozó azonosító előtagot az adott ügyészségi egységnél fel kell tüntetni minden kivezetés számítógépen történő rögzítésekor, valamint minden kiadmányon az ügyszám részeként.

2.2.2. Nyilvántartási szám

9. pont

Az ügy első iktatásánál a számítógép közli a nyilvántartási számot. Az ügykezelési és ügyviteli cselekmények során, valamint az ügyszám alkalmazásakor ennek a nyilvántartási számnak a használatával kell az ügyre hivatkozni.

2.2.3. Sorszám

10. pont

- (1) Az adott ügyben tett kivezetéseket a számítógép egyedi sorszámmal (intézkedési sorszám) látja el, és ezt közli.
- (2) Amennyiben egy kiadmányban foglaltakkal kapcsolatosan több – különböző sorszámú – kivezetés történt, az ügy-számban elegendő az első sorszám feltüntetése.
- (3) A melléletek annak az érkezésnek az intézkedési sorszámát kapják, amelyhez tartoznak.

2.3. Kivezetés

11. pont

- (1) Az adott ügyben tett – nyilvántartási szempontból lényeges – ügyészi cselekmények a számítógépen érkezés-elintézés párok, és az ehhez kapcsolódó eredmények formájában kerülnek rögzítésre.
- (2) Bármely érkezés, elintézés, eredmény, vagy ezek csoportjainak rögzítése az ügyben tett kivezetés.
- (3) Kivezetés rögzítésére a szignálaskor adott ügyészi utasítás, egy adott érkezéstípusra vonatkozóan általános jelleggel megadott ügyészi utasítás, vagy az ügy előadójának utasítása alapján kerülhet sor.
- (4) Az adott ügyészi egység vezetője az ügykezelő iroda által minden kétséget kizáró módon azonosítható, ügyészi értékelést vagy állásfoglalást nem igénylő, gyakrabban előforduló érkezéstípusok kivezetésére (pld. a nyomozó hatóság-nak a nyomozás határidejének meghosszabbítására tett előterjesztése) általános jellegű kivezetési utasítást adhat.

3. Az iratkezelés részletes szabályai

3.1. Előzménykutató

12. pont

- (1) Az ügyészségre érkező minden iratra vonatkozóan meg kell állapítani, hogy az iratnak van-e már előzménye. Ezután kell eldönteni, hogy az iratot kezdő- vagy utóiratként kell-e kezelni.
- (2) Az érkezett irat priorálását – amennyiben a beadványban nincs hivatkozás ügyészi számra – el kell végezni az iratban szereplő, az irat tárgyával kapcsolatban álló valamennyi idegen számra, valamint az irat tárgyával érintett valamennyi terhelt (feljelentett) nevére, terhelt (feljelentett) hiányában valamennyi sértett, vagy egyéb érdekelt nevére nézve.
- (3) Ha az irat előzménye a Legfőbb Ügyészségen és a külön meghatározott, kiemelt ügyforgalmú megyei (fővárosi) főügyészségeken használt, egymástól független, számítógépes ügyviteli rendszerek közül az érintett számítógépes rendszeren még nem került iktatásra, csak a másik számítógépes ügyviteli rendszerben szerepel, akkor az iratot az előzménytől függetlenül kezdőiratként kell iktatni, és az idegen számok mutatójában, valamint az iratborítón fel kell tüntetni a számítógépes előzmény tényét és ügyszámát.

3.2. Az ügyintéző kijelölése (szignálás)

13. pont

- (1) Postabontás után a Legfőbb Ügyészségen, illetve a Katonai Főügyészségen a főosztályvezető (önálló osztályveze-tő) ügyésznek, a fellebbviteli főügyészségeken a fellebbviteli főügyésznek, a Katonai Fellebbviteli Ügyészségen a fel-lebbviteli vezető ügyésznek, a főügyészségeken a főügyésznek, a helyi és a nyomozó ügyészségeken, valamint a területi katonai ügyészségeken a vezető ügyésznek kell valamennyi iratot (a fel nem bontott leveleket, küldeményeket is) bemu-tatni, az iktatásra szolgáló adatok meghatározása és az ügyintéző kijelölése céljából.

(2) Szignálás végett csak a kezdőiratokat kell bemutatni. Az utóiratok közül csak a vádemelési javaslattal érkezett kész nyomozati iratok, valamint azok bemutatása szükséges, amelyeknek a korábbi ügyintézője az ügyészi szervezetből eltávozott, vagy más beosztásba került, illetve tartós akadályoztatás (pl. betegség, szabadság, kiküldetés stb.) miatt intézkedésre nem képes. Az adott ügyészségi szervezeti egység vezetője ettől eltérően is meghatározhatja a kötelezően szignálás végett beadandó iratok körét. Egyébként az iroda az iratokat az utóiratokkal az előadónak köteles bemutatni.

(3) Amennyiben az ügyészi ügyintézői munkakörök területi vagy más ügybeosztás alapján kerültek elhatárolásra, az első bekezdésben írt vezető ügyészek, a (2) bekezdésben foglaltaktól eltérő intézkedése alapján az ügyet közvetlenül az előre kijelölt ügyintézőnek kell bemutatni.

(4) Az (1) bekezdésben meghatározott feladatok ellátásával az ott említett vezetők más vezetőt, esetleg ügyintézőt is megbízhatnak.

14. pont

(1) Szignálás után az iratokat az iktatás és az ügyintéző részére való kiosztás végett lehetőleg még aznap, legkésőbb másnap az irodába vissza kell juttatni.

(2) A szignáló, ha az elintézés módjára vonatkozóan szóbeli megbeszélést tart szükségesnek, az ügyirathoz csatolt vezetői jelzőlapra, vagy külön ívre „Ref” jelzést vezet rá. Ezen túlmenően a vezető a vezetői jelzőlapon vagy külön íven az elintézés módjára is adhat utasítást.

(3) A szignáló az ügyirat tárgyával érintett jellemző bűncselekményt, ennek hiányában az ügyirat jellemző tárgyát (pl. „vizsgálat”) is köteles meghatározni.

3.3. Az iratok érkeztetése és iktatása

3.3.1. Az iratok érkeztetése

15. pont

(1) Az ügyészséghez érkezett minden iratot az érkezés napján érkeztető bélyegzővel kell ellátni. Az érkeztető bélyegzőn fel kell tüntetni az ügyészi szervezeti egység nevét, az érkezés évét, hónapját és napját, az irattal érintett ügy nyilvántartási számát és a mellékletek számát.

(2) Amennyiben az irattal érintett ügy még nem rendelkezik nyilvántartási számmal, úgy az érkeztető bélyegzőn a nyilvántartási számot utólag, az ügy iktatását követően kell felvezetni.

(3) A hivatalos munkaidő végén átvett és az érkezés napján nem iktatott iratokon az érkezés évét, hónapját, napját keletbélyegző elhelyezésével még az átvétel napján fel kell tüntetni, egyébként az ügykezelési feladatokat a következő munkanapon is el lehet végezni.

(4) Azokat a borítékokat, amelyek általa fel nem bonthatók, a postabontással megbízott adminisztrátor köteles keletbélyegzővel ellátni. Ebben az esetben iktatni mindaddig nem szabad, amíg a szignálás meg nem történt.

(5) Amennyiben a számítógépes nyilvántartási rendszerben érkezésre vonatkozó kivezetés rögzítésére kerül sor, az érkezés dátumaként szignálás alá eső irat esetén a szignálás dátumát, egyéb irat esetén az iraton elhelyezett keletbélyegző dátumát kell a gépre felvinni.

3.3.2. Az iratok iktatása

16. pont

(1) Az irat nyilvántartási számát iktatáskor a számítógép közli.

(2) Iktatáskor a számítógépes nyilvántartási rendszerben rögzíteni kell:

- a) az irat tárgyát,
- b) az ügy előadójának nevét,

c) az iratban szereplő – az irat tárgyával kapcsolatban álló – valamennyi idegen számot az idegen szerv azonosító kódjával,

d) az irat tárgyával érintett valamennyi személy (feljelentett) nevét és személyi adatait, terhelt (feljelentett) hiányában valamennyi sértett nevét és rendelkezésre álló személyi adatait, ezek hiányában az ügy tárgyával érintett egyéb érdekelt, ennek hiányában az ügyben eljáró nem ügyészi hatóság, ennek hiányában az ügyben eljáró ügyészség,

e) idegen számként az irat minden olyan előzményének számát és azonosító kódját, mely előzményt az iktatás után ide kell kapcsolni,

f) ha az ügyben személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedéssel érintett terhelt van, a kényszerintézkedéssel kapcsolatos érkezés kivezetését és a kényszerintézkedések nyilvántartása által megkövetelt összes, a kényszerintézkedésre vonatkozó adatot.

(3) A számítógépes nyilvántartásba felvett személyekre vonatkozóan minden természetes személynél az alábbi adatokat kell rögzíteni (ha az iratok alapján az adatok rendelkezésre állnak):

a) nem,

b) név (asszonyoknál leánykori név),

c) asszonyoknál asszonynev,

d) anyja neve,

e) születési időpont (év, hónap, nap),

f) állampolgárság kódjai (az egységes nyomozó hatósági és ügyészségi bűnügyi statisztika (a továbbiakban: ENYÜBS) adatlapjainak kitöltési tájékoztatójában kiadott, a külföldi államokat tartalmazó kódszótár kódjainak első négy számjegye),

g) az adott személyre vonatkozó azonosító kód (sértett, felnőtt terhelt),

h) felnőtt letartóztatott terhelt, fiatalkorú terhelt, fiatalkorú letartóztatott terhelt, gyermekkorú stb.,

i) a katonai büntetőeljárásban a Btk. 122. §-ának (1) bekezdése szerint katonának tekintendő személynek (a továbbiakban: katona) a Magyar Honvédség, vagy valamely fegyveres szerv állományába történő tartozására utaló megjelölés (Magyar Honvédség, Rendőrség, büntetés-végrehajtási szervezet, vagy polgári nemzetbiztonsági szolgálat),

j) a katonai büntetőeljárásban a katona szolgálati helye,

k) a katonai büntetőeljárásban a katona rendfokozata, a szolgálati viszonyának jellegére (pl. szerződéses, tartalékos stb.), valamint az *i*) alpontban írt állományviszonyára rövidített formában (pl. r., bv.) és esetleges szakbeosztására rövidített formában (pl. mk., o. stb.) utaló jelzők után (pl. szerződéses főtörzsőrmeister, bv. hadnagy, r. százados, mk. őrnagy., r. o. alezredes, ezredes, stb.).

(4) Természetes személy hiányában a (3) bekezdés *b*) pontjában a jogi személy, a jogi személy szervezeti egysége, valamint a jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság, egyesület, párt stb. hivatalos megnevezését kell feltüntetni.

(5) Az iktatáskor legalább egy név – és a hozzá tartozó adatok – felvétele kötelező. Ha az irat tárgya alapján terhelt (feljelentett), sértett, egyéb érdekelt stb. hiányában (pl. vizsgálat esetében) természetes vagy nem természetes személy adatainak felvétele nem lehetséges, úgy a névmutatóba az irat tárgyával érintett, vagy azzal összefüggésben álló idegen szerv vagy ügyészségi szervezeti egység nevét kell felvenni (pl. vizsgálat esetén a vizsgálattal érintett szervezeti egység megnevezését), ennek hiányában pedig az eljáró ügyészségi egység saját megnevezését.

3.3.3. Az adatok kiegészítése

17. pont

(1) A számítógépes nyilvántartási rendszerben már iktatott ügy minden utóiratának érkezéskor ellenőrizni kell, hogy az ügy tárgyával érintett idegen számok és kötelezően nyilvántartandó személyek köre időközben nem bővült-e. Amennyiben az ügyben olyan új idegen szám, valamint olyan új terhelt (feljelentett) vagy ezek hiányában sértett merült fel, mely korábban a nyilvántartásban nem került rögzítésre, ennek összes – a 16. pontban részletezett – adatát pótlólag a rendszerbe fel kell venni.

(2) Amennyiben – akár az iktatáskor, akár a későbbiekben – a felsorolt rögzítendő adatok egy része bármilyen okból hiányosan került bevezetésre (pld. nem volt ismert az ügy tárgyával érintett személy születési éve vagy anyja neve) és a hiányzó adatok az utóirat tartalmából megállapíthatók, ezeket a nyilvántartásba azonnal fel kell venni.

3.4. Aktaborító

18. pont

- (1) Minden – a számítógépes nyilvántartási rendszerben iktatott – ügy összes iratát aktaborítóban kell elhelyezni oly módon, hogy az iratok az intézkedési sorszám sorrendjében következzenek egymás után.
- (2) Az aktaborítón az iktatáskor – a szignáláskor megadott, valamint az iratból rendelkezésre álló adatok alapján – ki kell tölteni az összes rovatot. Az aktaborítón feltűnő módon kell feltüntetni, hogy van-e az ügyben bűnjel („Bűnjel”), illetve, hogy a terhelt letartóztatásban van-e („Letartóztatott”).
- (3) Az aktaborítón az adatokat az operátor köteles kitölteni.

3.5. Betétlap

19. pont

- (1) A betétlap az aktaborító tartozéka. A betétlapot az iratokban az aktaborító belső oldalához csatolva, vagy az ügyészségi házi iratok fölött, első lapként kell elhelyezni.
- (2) A betétlap személyi részén külön-külön sorban, 1-től kezdődő, emelkedő sorrendű sorszámmal feltüntetésre kerül az összes – a számítógépes nyilvántartásba felvett – személy neve, valamint az adott személy azonosító kódjának megfelelő rövid jelzés (pl. sértett esetében „S”).
- (3) A betétlap kivezetési részén a számítógép által adott intézkedési sorszámmal feltüntetésre kerül minden olyan kivezetés, melyhez utólag bármilyen további kivezetést – elintézés vagy eredményt – lehet fűzni.
- (4) A betétlap fejlécén feltüntetésre kerül az ügy nyilvántartási száma évszámmal.

20. pont

- (1) A betétlapot utasításra a számítógépes nyilvántartó program nyomtatja ki.
- (2) A betétlap kinyomtatása kötelező minden olyan esetben, amikor új aktaborító kerül kiállításra (iktatáskor, elkülönítéskor stb.), valamint akkor, ha a betétlap kivezetési része a kézzel írt kiegészítésekkel megelt.
- (3) A számítógépes nyilvántartási rendszerben már iktatott ügy személyekre vonatkozó adatainak utólagos kiegészítésekor – ha az ügyben korábban nem szerepelt személy adatai kerülnek felvételre – új betétlapot kell kinyomtatni.
- (4) Új betétlap kinyomtatása esetén a régi betétlapot az iratokból ki lehet emelni, megőrizni nem kell. Az ügyészi egység vezetője a helyi szükségletekhez képest, ezzel ellentétesen is rendelkezhet.

3.6. Évkezdet

21. pont

- (1) A büntetőjogi szakterület számítógépes ügyviteli rendszerében bármely adott év adatait tartalmazó adattömböket a naptári év végén a számítógép nem zárja le, az ezekben nyilvántartott ügyekben az adatbevitel a további években folytatódhat.
- (2) A következő naptári év kezdetén az adott évre vonatkozó általános ügykezelési – ügyviteli – irodai tevékenység megkezdése előtt le kell folytatni a nyilvántartási rendszer „évkezdet” eljárását.
- (3) Az ügyészi intézkedésekre vonatkozó kódtáblázatok és levéltári szöveges táblázatok zárólapján fel kell tüntetni a kinyomtatás időpontját. Ezt a bejegyzést az irodavezetőnek, valamint a 13. pont (1) bekezdésében felsoroltaknak alá kell írni.

22. pont

(1) Az évkezdet eljárás keretén belül – amennyiben a számítógép még rendelkezésre álló szabad tárolókapacitása ezt szükségessé teszi – a legalább 8 éves, vagy annál régebbi adatokat – évenkénti bontásban – a nyilvántartó program által adott opciók felhasználásával – az adatbázisból törölni lehet.

(2) A törléssel egyidejűleg a törölni kívánt adattömb adatait ügyenkénti bontásban kódtáblázatok és szöveges levéltári táblázatok formájában is ki kell nyomtatni.

(3) A kódtáblázatok és levéltári szöveges táblázatok zárólapján fel kell tüntetni a törlés időpontját és terjedelmét, valamint a kinyomtatás időpontját. Ezt a bejegyzést az irodavezetőnek, valamint a 13. pont (1) bekezdésében felsoroltaknak alá kell írni.

3.7. Az iratok átadása és átvétele

23. pont

(1) Az ügyészégi iratoknak ügyintéző részére történő átadását, valamint az elintézt és különböző ügykezelési eljárások foganatosítása végett az irodának átadott iratok átvételét a számítógépes nyilvántartás helymutatója igazolja.

(2) Az iratok hollétének megállapítása és bizonyítása, valamint az elintézés ellenőrzésének biztosítása végett a számítógépes nyilvántartás helymutatójába a megfelelő adatot a tényleges iratmozgással egyidejűleg be kell írni, ezért az irodavezető és az operátorok felelősséggel tartoznak.

(3) Az iratmozgás tényét átadókönyv alkalmazásával is alá lehet támasztani, amit a 13. pont (1) bekezdésében felsorolt vezető ügyészek rendelhetnek el.

3.8. Kiadmány

24. pont

(1) Az ügyintéző a kiadmány tervezetén feltünteti az ügyszám azonosító előtagját és nyilvántartási számát, valamint – ha ismert – az intézkedési sorszámot. Amennyiben az intézkedési sorszám nem ismert, azt a kivezetés során az operátor tünteti fel. Ha az ügynek az adott évre érvényes nyilvántartási száma még nincs, az ügyintéző a kiadmány tervezetét ügyszám, illetve nyilvántartási szám és intézkedési sorszám feltüntetése nélkül készíti el.

(2) Az elintézt ügynek az iroda részére történő átadását követően a kivezetési utasításoknak kell eleget tenni. A kivezetéskor felvitt adatok alapján a számítógép közli az intézkedési sorszámot. Amennyiben a beérkezett iratokat – a szignáláskor megadott egyedi vagy az általános kivezetési utasítás alapján – az érkezés kódjának kivezetése után adják be az ügyintézőnek, és így az intézkedési sorszám a kiadmánytervezet elkészítésekor rendelkezésre áll, a leírás időrendben megelőzheti a kivezetésekre vonatkozó ügyészi utasítások teljesítését. Az operátor a közölt adatok alapján felvezeti az ügyszámot a kiadmány tervezetére, illetve a kiadmánytervezeten szereplő nyilvántartási számot kiegészíti a szükséges adatokkal, majd továbbítja a tervezetet leírásra.

(3) A kiadmányozó az intézkedési tervezetek kiadmányozásakor kézjegye előtt „K” (kiadható) és kelet feljegyzést alkalmaz. A kiadmányra csak a kiadmány keltét és a kiadmányozó nevét kell, ráírni „s. k.” utójelzéssel, – kivéve, ha a kiadmány eredeti aláírást tartalmaz. A kiadmányon fel kell tüntetni az ügyészség megnevezését (a Legfőbb Ügyészségen az intézkedő főosztály, osztály nevét is), valamint az ügyszámot.

(4) A kiadmányokat – az eredeti aláírás esetét kivéve – az irodavezető, vagy az adminisztrátor „A kiadmány hitelül” záradékkal látja el, lepecsételi és aláírja.

(5) A kiadmányokat az iroda abban a sorrendben köteles elkészíteni, ahogyan azok hozzá érkeznek. Az „Azonnal”, vagy „Sürgős” jelzésű kiadmányokat soron kívül, az érkezés napján, egyéb kiadmányokat pedig – a terjedelmes kiadmányok kivételével – legkésőbb az irodába érkezést követő munkanapon kell elkészíteni.

(6) A kiadmányt – nem számítógéppel készített irat esetén – egyeztetni kell a tervezettel és az egyeztetést a tervezetre fel kell jegyezni. Az egyeztetők kötelesek azt aláírni és kelettel ellátni.

(7) Az (1)–(6) bekezdésekben írtakat számítógépes szöveg-szerkesztő – nyomtató rendszer használata esetén a megfelelő értelemszerű eltérésekkel kell alkalmazni.

3.9. Az iratok elküldése

25. pont

(1) Az iratok elküldését a számítógépes nyilvántartás „jegyzet” kivezetése alatt, az időpont és cím bejegyzésével kell jelölni. Amennyiben az ügy összes iratait elküldték az ügyészségről, ezt a körülményt is fel kell tüntetni a jegyzet rovatban (pl. „összes irat megküldve”). Olyan esetben, amikor a kivezetés tartalmával érintett ügyészi intézkedés egyúttal automatikusan az eredeti nyomozási iratok megküldésével is jár (pl. vádemelés), ennek tényét a jegyzet rovatban nem kell külön feltüntetni.

(2) Az ügyészségi házi iratok megküldése esetén pótborítót kell készíteni, és az iratokat a pótborítóval együtt kell elküldeni. Az eredeti aktaborítót a visszamaradó iratok számától függetlenül vissza kell tartani.

(3) Az iratok megküldésének alapjául szolgáló megkeresést és az iratok elküldését elrendelő eredeti ügyészi intézkedést az eredeti aktaborítóban vissza kell tartani.

(4) Iratokat csak ajánlott küldeményként szabad postára adni.

(5) A nyomozási iratok eredeti, illetőleg másolati példányának megküldése esetén az ügyészségi házi iratok között kell visszatartani a nyomozás elrendelésével, az előzetes letartóztatás elrendelésével, a nyomozás megszüntetésével vagy mellőzésével kapcsolatos ügyészségi kiadmányoknak, valamint a vádemelést tartalmazó iratnak és a vádemelés mellőzésével kapcsolatos kiadmányoknak egy-egy példányát.

(6) A nyomozást folytató ügyész a nyomozási iratokat három, a katonai ügyész pedig kettő példányban köteles elkészíteni. A másolati példányok az ügyészség házi iratait képezik.

(7) A számítógépes nyilvántartás programjában használt jegyzeteken felül a 13. pont (1) bekezdésben felsorolt vezető ügyészek kötelező jegyzet bejegyzéseket írhatnak elő.

3.9.1. Postázás, kézbesítés

26. pont

(1) A kiadmányok továbbítása előtt ellenőrizni kell, hogy a kiadmány száma és címezése a fogalmazvánnyal, a kelte pedig a kiadmányozás keltével egyezik-e. A küldeményeket a továbbítás módja (posta, külön kézbesítés) szerint kell csoportosítani. Postai továbbítás esetén a csoportosítást közönséges, elsőbbségi, ajánlott, elsőbbségi-ajánlott stb. csomag és utalvány küldemények szerint is el kell végezni.

(2) Az ügyészi intézkedések kiadmányait általában posta útján kell továbbítani. Ugyanannak a címzettnek szóló küldeményeket közös borítékban kell elhelyezni. A címezés alatt, a boríték bal sarkán kell a postának szóló rendelkezéseket – lehetőleg bélyegzővel – feltüntetni (pl. ajánlott, elsőbbségi, tértivevényes, hivatalból díjatalányozva stb.). A postai küldeményeket csak postakönyvvel szabad feladni. A fontosabb iratokat, okiratokat és az ügy összes iratait ajánlott küldeményként kell postára adni.

(3) Azokat a kiadmányokat, amelyeknek kézhezvétele a címzett, vagy más érdekelt részére jogkövetkezéssel jár, valamint olyan esetekben amikor az ügyésznek tudnia kell, hogy a kézbesítés szabályszerűen megtörtént-e, a kézbesítés megtörténtének bizonyítása céljából tértivevényt kell kiállítani. A tértivevényt a kézbesítendő ügyirathoz úgy kell hozzárósítani, hogy szétválasztáskor sem az irat, sem a tértivevény ne sérüljön meg.

(4) A postázó a küldeményeket még az átvétel napján, de szükség esetén naponként többször is köteles továbbítani.

(5) A közönséges és az ajánlott küldemények továbbítása céljára külön-külön postakönyvet kell használni. A postakönyvet a felvevő postahivatallal hitelesíttetni kell és a lapszámot feltüntető záradékkal kell ellátni. A záradéknak tartalmaznia kell, hogy a postakönyv mely postahivatalnál, milyen (közönséges, ajánlott) küldemények feladására szolgál. Ezt a záradékot az ügyészségi szerv vezetője aláírja és lepecsételi.

(6) Az ügyészséggel azonos épületben elhelyezett hatóságokhoz, felettes, vagy alárendelt ügyészi szervhez, valamint sürgős esetekben az ügyészség székhelyén elhelyezett más szervekhez az iratokat közvetlen kézbesítés útján kell eljuttatni, és a kézbesítőkönyvben az átvételt igazoltatni kell.

27. pont

(1) A kézbesítés nélkül visszaérkezett küldemények folyószámát a postakönyvben, illetve a kézbesítőkönyvben feltűnően meg kell jelölni.

(2) A visszaérkezett küldeményekről meg kell állapítani a kézbesítés akadályát. Amennyiben a címzés eltérő a fogalmazványtól és határidő nincs, a küldeményt másodszori postázás útján továbbítani kell az újabb postázás időpontjának az ügyiraton történő feltüntetése mellett.

(3) Ha az ügyintéző a fogalmazványon határidőt adott, a visszaérkezett küldeményt haladéktalanul be kell mutatni az ügyintézőnek. Ha a fogalmazvány és a küldemény címzése azonos, a visszaérkezett küldeményt borítékkal együtt az ügyintézőnek kell bemutatni.

(4) A kézbesítés után visszaérkezett tértivevényt ahhoz az ügyirathoz kell fűzőgép segítségével szerelni, amelyikhez tartozik.

3.10. Az adatkezelésre és adatbiztonságra vonatkozó szabályok

28. pont

(1) A számítógépes nyilvántartási rendszer által kezelt adatbázis adatait csak a büntetőjogi szakág számítógépes ügyviteli programjának felhasználásával, a program által adott lehetőségek keretein belül szabad törölni vagy javítani. A programrendszer vagy az ahhoz tartozó adatbázis bármelyik részének programon kívüli, vagy más program segítségével történő törlése, szerkesztése vagy kiolvasása, valamint arról másolat készítése tilos.

(2) A büntetőjogi szakág számítógépes ügyviteli programjának adatbázisából a megfelelő segédprogramok felhasználásával legalább naponta egy ízben – két példányban – programon kívüli biztonsági másolatot kell készíteni.

(3) A napi adatmentések megőrzési ideje egy hét.

(4) Amennyiben a program olyan adathibát tapasztal, melyet nem tud feldolgozni és kéri a biztonsági másolat visszatöltését, a visszatöltést időrendben a legutolsó másolatról kell elvégezni.

(5) Ha adat- vagy géphiba miatt programon belüli hibafeldolgozás, vagy a biztonsági másolat visszatöltése válik szükségessé, a nyilvántartási rendszerbe felvett adatok felvitelét a program által közölt időpontig visszamenőleg meg kell ismétlni.

(6) A minden naptári félév és naptári év utolsó munkanapján készített biztonsági másolatot a Számítástechnika-alkalmazási és Információs Főosztály (a továbbiakban: Főosztály) archiválja.

(7) A Főosztályon az ügyészségi szervezeti egységek adatállományait összegyűjtve tartós adathordozón archiválják. Amennyiben ügyészségi adatállomány egészének vagy részének levéltár részére történő központi átadása válik szükségessé, ezt a Főosztály az archivált adatállományokból teljesíti.

29. pont

A Főosztály kezeli a Magyar Köztársaság Ügyészsége Büntetőjogi Szakág Összesített Ügyviteli Adatállományát, amely az egyes ügyészségi szervezeti egységek büntetőjogi szakterületi számítógépes ügyviteli programja adatállományainak összesítésével jön létre, és az ezen adatállományok által tartalmazott teljes körére kiterjed.

3.11. Az iratok reprodukálása

30. pont

(1) Amennyiben az ügyirat megsemmisülése vagy elvesztése folytán, illetve egyéb okból az ügyészségi házi iratok reprodukálása válik szükségessé, új aktaborítót és betétlapot kell kiállítani, azon feltüntetve az iktatáskor kitöltendő adatokat.

(2) Az iratok reprodukálása esetén a nyilvántartó programból ki kell nyomtatni az ügyhöz kapcsolódó névmutatót, az ügyhöz kapcsolódó idegen számok mutatóját, valamint az ügyben korábban tett összes kivezetés listáját – kódolt és szöveges formátumban egyaránt – majd a kinyomtatott listákat az aktaborítóban, a reprodukált ügyészségi házi iratok között első helyen le kell tenni.

3.12. A számítógépes adatkezelés és adatfeldolgozás során keletkező anyagok kezelésének szabályai

31. pont

(1) A nyilvántartó program kezelése során keletkezett megőrzendő adatokat tartalmazó külső adathordozók kezelése során az ügyészi szervezet iratkezelési szabályzatának bevezetéséről szóló 6/1998. (ÜK. 1999/1.) LÜ utasítás (a továbbiakban: Iratkezelési szabályzat) 1. számú mellékletének 47. § (4) bekezdésében foglaltak figyelembe vételével kell eljárni.

(2) Az adatvesztés megelőzése érdekében a megőrzendő adatokat tartalmazó mágneses adathordozókat az irattárban történő elhelyezéstől számított harmadik év december 31. napjáig – és ezt követően a selejtezés időpontjáig minden harmadik év december 31. napjáig – az adott ügyészségi egységnél az adott időpontban használt, újonnan formattált mágneses adathordozóra történő átmásolással frissíteni kell.

3.13. Nyilvántartások

32. pont

A számítógépes nyilvántartási rendszer által kezelt alapvető nyilvántartások:

- a) névmutató,
- b) idegen számok mutatója,
- c) a személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedések nyilvántartása,
- d) a helymutatóval kapcsolatos nyilvántartások csoportja, ezen belül:
 - bemutatási határidő nyilvántartás (skontro),
 - tárgyalási határnap nyilvántartás,
 - az ügy előadójával kapcsolatos nyilvántartás,
- e) nyomozási határidők nyilvántartása.

3.13.1. Névmutató

33. pont

(1) A számítógépes nyilvántartási rendszer névmutatójában az iktatott ügyekkel érintett személyek neve és személyi adatai szerepelnek.

(2) Az ügy iktatásakor fel kell venni az ügy tárgyával érintett valamennyi terhelt (feljelentett) személy nevét és személyi adatait.

(3) Ha az ügyészségen már iktatott ügyben érkezett utóirat alapján megállapítható, hogy az eljárás során a névmutatóba korábban felvett személyeken túl más vagy mások eljárás alá vonására is sor került, e személyek nevét és adatait az utóirat érkeztetésekor a nyilvántartási rendszer adat-kiegészítés opciójának segítségével fel kell venni.

(4) Ha a bűncselekmény elkövetője nem ismert, az ügy tárgyával érintett sértett vagy sértettek nevét és személyi adatait kell felvenni. Minden olyan sértettet be kell írni a névmutatóba, akire nézve az ügyet befejező döntés érdemi rendelkezést tartalmazhat.

34. pont

(1) A számítógépes nyilvántartásba felvett személyekre vonatkozóan az alábbi adatokat kell rögzíteni:

- a) nem,
- b) név,
- c) anyja neve,
- d) születési időpont,
- e) állampolgárság kódjai,
- f) az adott személyre vonatkozó azonosító kód (sértett, felnőtt terhelt, felnőtt letartóztatott terhelt, fiatalkorú terhelt, fiatalkorú letartóztatott terhelt, gyermekkorú stb.),
- g) a katonai büntetőeljáráshoz a katonának a Magyar Honvédség, vagy valamely fegyveres szerv állományába történő tartozására utaló megjelölés [a 16. pont (3) bekezdésének *i*) alpontjában meghatározottak szerint],
- h) a katonai büntetőeljáráshoz a katona szolgálati helye,
- i) a katonai büntetőeljáráshoz a katona rendfokozata [a 16. pont (3) bekezdésének *k*) alpontjában meghatározottak szerint].

(2) Ha az iratok alapján valamely adat nem állapítható meg, vagy értelemszerűen nem lehet kitölteni, azt üresen kell hagyni.

(3) A „nem” rovatban meg kell jelölni, hogy a felveendő adatok férfira, nőre, vagy nem természetes személyre vonatkoznak.

(4) A „név” rovatba az érintett személy teljes nevét kell beírni, a vezetéknevét törzsével kezdve, majd felsorolva az illető valamennyi keresztnévét. Bármilyen, a névhez tartozó címet, vagy jelzőt („dr.”, „özv”, „ifj” stb.) a név végén, az utolsó keresztnév után lehet beírni. Jogi személy, jogi személy szervezeti egysége, valamint jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság, egyesület, párt stb., esetében az érintett szervezet vagy szervezeti egység hivatalos megnevezését kell feltüntetni.

(5) Ha a „nem” rovatban az érintett személy nőneműként lett feltüntetve, külön rovatban kell felvinni először a „név” rovatba a leánykori nevét, majd az „asszonynév” rovatba a férjezett nevét. Ha az érintett személynek bármilyen okból csak egy neve ismert, azt a „név” rovatba kell felvinni, az „asszonynév” rovatot üresen hagyva, függetlenül attól, hogy az ismert adat leánykori vagy asszonynév.

(6) Ha egy személy asszonyneve – mivel a leánykori név nem volt ismert – a „név” rovatba lett felvéve, és a férjezett neve az ügy folyamán ismertté válik, a „név” és az „asszonynév” rovatokat a nyilvántartó program „adatjavítás” opciója felhasználásával a megfelelő adatokkal felül kell írni.

(7) A születési időpont rovatba az érintett személy születésének dátumát év, hónap, nap sorrendben kell felvinni. Ha a dátumnak csak egy része ismert, az időpontot töredékként, a nem ismert részadat üresen hagyásával kell felvenni. Nem természetes személy esetében a rovatot nem kell kitölteni.

(8) Az állampolgárság rovatok alatt a természetes személy – két különböző – állampolgárságát lehet felvinni, az ENYÜBS adatlapjainak kitöltési tájékoztatójában kiadott, a külföldi államokat tartalmazó kódszótár kódjainak első négy számjegyével. Amennyiben az érintett személy nem kettős állampolgár, az első állampolgársági rovat kitöltése után a másodikat üresen kell hagyni. Nem természetes személy esetében mindkét állampolgársági rovatot üresen kell hagyni.

35. pont

(1) A névmutatóba történő felvételkor a nyilvántartó program közli az adott személy ügyön belüli sorszámát. Az érintett személy az ügy befejezéséig az adott ügyön belül e sorszám alatt szerepel.

(2) Ha később derül ki, hogy bármilyen nevet vagy személyi adatot helytelenül jelöltek meg, az érintett adatot nyilvántartó program „adatjavítás” opciójának felhasználásával helyesbíteni kell.

(3) Egy személyre vonatkozóan az adatokat csak egy ízben lehet felvenni, még akkor is, ha az érintett személy az ügyben több név alatt, eltérő személyi adatokkal szerepelt. Ilyen esetben mindig a legutolsó hivatalosnak tekintett adatokkal kell az érintett személy adatait a nyilvántartó program „adatjavítás” opciójának felhasználásával felülírni.

(4) Azokban az ügyekben, amelyekben a gyanúsított személye ismeretlen volt és a névmutatóba a sértettek, vagy egyéb érdekeltek neve és személyi adatai kerülnek be, később, ha a gyanúsított(ak) személye ismeretessé válik, a sértettek nevét és adatait utólag nem kell törölni.

3.13.2. Idegen számok mutatója

36. pont

(1) A számítógépes nyilvántartási rendszer számmutatójában az iktatott ügyekkel érintett idegen szervek neve és ügyszámai szerepelnek. Itt kerülnek nyilvántartásra továbbá – idegen számként – az ügygel kapcsolatban lévő, nem büntetőjogi nyilvántartásban iktatott, más ügyek számai, valamint a számítógépes nyilvántartási rendszerben iktatott, az adott ügygel korábban bármilyen ügyviteli kapcsolatban volt más büntető ügyek ügyszámai.

(2) Az adott ügyészségi szervezeti egységtől független más ügyészi szervek a számmutató szempontjából idegen szervnek minősülnek.

(3) Az ügy iktatásakor fel kell venni az ügy tárgyával érintett valamennyi idegen szervet és annak valamennyi, az ügy tárgyával érintett számát.

(4) Ha az ügyészségen már iktatott ügyben érkezett utóirat alapján megállapítható, hogy az eljárásba – a számmutatóba korábban felvett szerveken túl – más idegen szerv is belépett, vagy a korábban már eljáró idegen szerv új ügyszámot vont be az eljárásba, az idegen szerv azonosítóját és számát az utóirat érkezéskor a nyilvántartási rendszer „adatkiegészítés” opciójának segítségével fel kell venni.

37. pont

(1) A számítógépes nyilvántartásba felvett idegen számokra vonatkozóan az alábbi adatokat kell rögzíteni:

- a) idegen szerv azonosító kódja,
- b) idegen szerv ügyszáma.

(2) Az idegen szerv azonosító kódját a nyilvántartó programnak az adott ügyészi egységgel kapcsolatban álló idegen szerveket tartalmazó kódtáblázatából lehet lekérni. E kódtáblázat tartalmazza a saját ügyészi egység korábbi papíralapú nyilvántartásaira, valamint a számítógépes nyilvántartás ügykapcsolataira vonatkozó kódokat is.

(3) Ha a számmutatóba felveendő szerv a kódtáblázatban nem szerepel, úgy azt előbb a kódtáblázatba kell felvenni, majd a program által adott azonosító kódot kell a számmutatóba beírni. A kódtáblázat első megnyitásakor a táblázatba I. sorszám alatt az adott – saját – ügyészi egység hivatalos megnevezését kell felvenni.

(4) Idegen szerv ügyszámaként az idegen számnak csak a számjegyeket tartalmazó törzsét (nyilvántartási számát) kell felvenni (előtag, betűjel, írásjel, törtjel és alszám vagy sorszám nélkül), valamint az idegen szám évszámát.

(5) Ha később derül ki, hogy az idegen szerv nevét, azonosító kódját vagy ügyszámát helytelenül jelölték meg, az érintett adatot a nyilvántartó program „adatjavítás” opciójának felhasználásával helyesbíteni kell.

3.13.3. A személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedések nyilvántartása

38. pont

(1) A személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedések nyilvántartásában szerepel minden olyan személy, akivel szemben az ügy során személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés elrendelésére került sor, függetlenül attól, hogy a kényszerintézkedés még fennáll-e.

(2) A személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedések nyilvántartásának érintett rovatait az adott személlyel szemben a kényszerintézkedéssel kapcsolatos első kivezetéskor, valamint minden további, a kényszerintézkedés fennállását, meghosszabbítását vagy megszűnését érintő intézkedés kivezetésekor kell kitölteni.

(3) A kényszerintézkedéssel kapcsolatos első kivezetéskor – a kényszerintézkedés elrendelésekor, vagy az ügynek kényszerintézkedés mellett történő átvételekor – a nyilvántartásban minden kényszerintézkedéssel érintett személyre vonatkozóan külön-külön fel kell jegyezni a kényszerintézkedés típusát (pld. bűnügyi őrizet, előzetes letartóztatás stb.), elrendelésének időpontját, valamint lejáratának dátumát.

(4) A kényszerintézkedés határidejének meghosszabbítása esetén az erre vonatkozó kivezetéssel egyidejűleg a nyilvántartásba fel kell jegyezni a kényszerintézkedés új határidejét.

(5) A kényszerintézkedés megszűnése, megszüntetése, vagy az ügynek kényszerintézkedés mellett más hatósághoz történő áttétele esetén az erre vonatkozó kivezetéssel egyidejűleg a nyilvántartásba fel kell jegyezni a megszűnés vagy áttétel tényleges időpontját, valamint a megszűnés vagy áttétel módját (szabadlábra helyezve, vádemelés, más ügyész-séghez áttéve stb.)

3.13.4. Helymutató

39. pont

(1) A helymutató tartalmazza valamennyi – a számítógépes nyilvántartási rendszerben iktatott – ügyirat helyét, függetlenül az ügy folyamatosságától vagy befejezettségétől.

(2) Az iratok mindenkor fellelhetőségének, és a helymutatóval kapcsolatos határidő nyilvántartások pontosságának biztosítása érdekében a helymutatónak mindig az irat tényleges fizikai helyét kell mutatnia, az irat helyének bármilyen megváltoztatását a számítógépes nyilvántartás helymutatójában azonnal át kell vezetni.

(3) A helymutatóban felvezethető, az irat helyére vonatkozó bejegyzések az alábbiak lehetnek:

- előadónál,
- irodában, kézben,
- bemutatási határidő nyilvántartásban,
- tárgyalási határnap nyilvántartásban,
- irattárban,
- más ügghöz egyesítve,
- más ügghöz csatolva.

(4) Az ügyészi egység vezetője a helyi szükségletekhez képest a felsoroltakon túl további lehetséges helymutató bejegyzési típusokat is meghatározhat, ezeket a helymutató kódjelet tartalmazó számítógépes kódtáblázatba fel kell venni.

40. pont

(1) Az „irodában, kézben” helymegjelölést kell minden olyan esetben használni, amikor az irat nem ügyészi kézen, határidő nyilvántartásban vagy irattárban van, illetve nem csatolták, vagy egyesítették más ügghöz.

(2) Az ügy iktatásával egyidejűleg az irat helyéül a helymutatóban azt kell megjelölni, hogy az irat „irodában, kézben” van. E megjelölés marad érvényben addig, amíg az ügyintéző ügyésznek be nem adják. Ha az iratot az iktatást követően késelem nélkül az ügyintéző ügyésznek beadják, akkor az iktatáskor az irat helyeként megjelölhető az „előadónál” hely is.

(3) Az ügy elintézését követően, az ügyintéző ügyésztől történő átvételkor az irat helyéül ismét az „irodában, kézben” megjelölést kell használni. E megjelölés marad érvényben az irat revíziója, kivezetése, leírása és kiadmányozása alatt addig, amíg határidő nyilvántartásba, vagy irattárba nem helyezik vagy az ügyintézőnek ismételten be nem adják, vagy amíg fizikailag nem csatolják vagy egyesítik egy másik ügy irataihoz.

(4) Amennyiben az adott ügyészi egység vezetője a helyi szükségletekhez igazodva olyan helymegjelölést határoz meg, amely az „irodában, kézben” helymegjelölés valamely részére vonatkozik (pl. „leírás alatt”), az (1)–(3) bekezdések rendelkezéseit az értelemszerű eltérésekkel kell alkalmazni.

(5) Az irattározás tényét és időpontját minden ügyre vonatkozóan a számítógépes nyilvántartásban az irattárba helyezéssel egyidejűleg rögzíteni kell.

3.13.5. Irathatáridő nyilvántartás

41. pont

(1) Az ügyészi ügyintézés egyik közbenső intézkedési neme a határidő-nyilvántartás, amelyet akkor kell elrendelni, ha valamely ügy érdemi eldöntését befolyásoló kérdésben valamely okból (pl. felettes szerv utasításáig, észrevételéig, megkeresett szerv válaszáig stb.) dönteni nem lehet vagy valamely, az adott ügyészi egység tevékenységén kívül álló történésre várni kell (pl. kézbesítés megtörténte, tárgyalási határnap kitűzése stb.)

(2) Az irathatáridő nyilvántartásnak két típusa van, a bemutatási határidő nyilvántartás, valamint a tárgyalási határnap nyilvántartás.

(3) Az irathatáridő nyilvántartásba helyezett ügyiratokat az irodának – a határidő nyilvántartás típusától és a lejárat időpontjától függetlenül – külön helyen, évszám szerinti bontásban, ügyszám szerinti sorrendben rendezve kell tárolnia.

3.13.5.1. Bemutatási határidő nyilvántartás

42. pont

(1) Az iroda az ügyintéző utasítására helyezi bemutatási határidő nyilvántartásba az aktát.

(2) A bemutatási határidő nyilvántartásba helyezéssel egyidejűleg – a helymutató megfelelő átvezetése mellett – a számítógépes nyilvántartó programban rögzíteni kell a határidő lejárat napját.

(3) Ha az ügyben várt válasz a megszabott határidő előtt beérkezik, az ügyiratot a határidő-nyilvántartásból – a helymutató átvezetése mellett – ki kell emelni és az ügyiratot az ügyintézőnek be kell adni.

(4) A számítógépes nyilvántartó programból időszakonként – de legalább heti két alkalommal – lehetőleg az érintett ügyszámok listájának kinyomtatásával – le kell kérdezni az adott napon lejáró, már lejárt, valamint a következő munkanapon lejáró és még határidő-nyilvántartásban lévő ügyek felsorolását.

(5) Amennyiben a határidő lejárt anélkül, hogy az ügyre vonatkozó válasz beérkezett volna, a határidő lejárt előtti napon a nyilvántartott ügyeket a határidő-nyilvántartásból ki kell emelni, és az ügyintéző ügyésznek be kell adni.

(6) Az ügyintéző ügyész a határidő-nyilvántartásba helyezésre vonatkozó irodai utasításban meghatározhatja, hogy a határidő eredménytelen lejártakor az iroda az ügyet külön utasítás nélkül sürgesse, majd helyezze újra meghatározott időpontig határidő nyilvántartásba. Ilyen esetben az iroda a korábbi ügyészi utasítás végrehajtása után az iratot az ügyintézőnek történő bemutatás nélkül újból határidő nyilvántartásba helyezi.

3.13.5.2. Tárgyalási határnap nyilvántartás

43. pont

(1) Az iroda az ügyiratot az ügyintéző utasítására, vagy – amennyiben a bemutatási határidő nyilvántartásba helyezett irat határideje nem a tárgyalási határnap előtt jár le – a tárgyalás kitűzéséről szóló értesítés alapján, annak érkeztetését követően külön utasítás nélkül helyezi tárgyalási határnap nyilvántartásba.

(2) A tárgyalási határnap nyilvántartásba helyezéssel egyidejűleg – a helymutató megfelelő átvezetése mellett – a számítógépes nyilvántartó programban rögzíteni kell a kitűzött tárgyalás napját. Amennyiben azonos ügyben a bíróság egyszerre több tárgyalási határnapot tűzött, ezek közül csak a legelsőt kell rögzíteni.

(3) A számítógépes nyilvántartó programból – hetente egy ízben, – lehetőleg az érintett ügyszámok listájának kinyomtatásával – le kell kérdezni a következő naptári hétre kitűzött tárgyalásokkal érintett ügyek felsorolását. A helyi szükségletekhez képest az adott ügyészi egység vezetője ettől eltérően is rendelkezhet.

(4) A tárgyalási határnapot megelőzően – az adott ügyészi egység vezetője által meghatározott időpontban – a nyilvántartott ügyet a tárgyalási határnap nyilvántartásból ki kell emelni, és a tárgyalás ellátására kijelölt ügyintéző ügyésznek be kell adni.

3.13.6. Az ügy előadójával kapcsolatos nyilvántartás

44. pont

(1) Az adott ügyészi szervezeti egységnél dolgozó ügyészek, ügyészségi titkárok és fogalmazók nevét és azonosító kódját a számítógépes nyilvántartó program külön kódtáblázata tartalmazza.

(2) Az adott ügyészi szervezeti egységnél munkába álló ügyészt, ügyészségi titkárt és fogalmazót a munkába lépésének napján e kódtáblázatba fel kell venni.

(3) Az ügyiratnak az ügyintézőhöz történő beadásával egyidejűleg az iroda az irat helyéül a helymutatóban az „előadónál” megjelölést vezeti fel. Ekkor az azonosító kód megadásával meg kell jelölni az előadó kilétét.

(4) Az irat beadásakor – függetlenül attól, hogy az adott ügyet korábban kire szignálták, vagy ki járt el benne – előadóként csak az az ügyintéző jelölhető meg, akinek az iratot ténylegesen beadják.

3.13.7. Nyomozási határidő nyilvántartás

45. pont

(1) Az ügy előadója a nyomozás felügyeleti tevékenységének ellátása során – ha a szükséges adat rendelkezésre áll – utasítást adhat az irodának az ügygel érintett nyomozás határidejének nyilvántartására.

(2) A nyomozási határidők nyilvántartásában az adott ügyre vonatkozóan csak a nyomozás lejárati határidejét kell rögzíteni.

3.14. A Magyar Köztársaság Ügyészsége Büntetőjogi Szakág Összesített Ügyviteli Adatállományának célja

46. pont

(1) A Magyar Köztársaság Ügyészsége Büntetőjogi Szakág Összesített Ügyviteli Adatállományának célja, hogy az ügyészségi szervezeti egységek összesített büntetőjogi szakterületi adataiból bármely egyedi adat vagy adatscsoport, illetve adatok vagy adatscsoportok összefüggései visszakereshetők legyenek, függetlenül attól, hogy az egyedi adatok melyik ügyészségi szervezeti egységnél keletkeztek.

(2) Az (1) bekezdésben írt adatállományból az adatszolgáltatást a Főosztály teljesíti.

(3) Az (1) bekezdésben írt adatállományt és a (2) bekezdésben írt adatszolgáltatást érintő szabályokat külön főosztályvezetői körlevél állapítja meg.

3.15. Ügyészi ügykezelési utasítások

47. pont

(1) Az ügyintéző által adott ügykezelési utasítások leírói, kiadói, kivezetési, adat-nyilvántartási és határidő nyilvántartási utasításokból állnak.

(2) Az ügyészi ügykezelési utasítások közül a leírói és kiadói utasításokat csak a kivezetési, adat-nyilvántartási és határidő nyilvántartási utasításokban foglaltaknak a számítógépen történő rögzítése után lehet végrehajtani.

(3) Az ügyintéző az intézkedés tervezetét – amennyiben az ügyszám valamelyik része előtte nem ismert – ügyszám nélkül készíti el. Ez esetben az ügyszámot a kezelő iroda a kivezetési, adat-nyilvántartási és határidő nyilvántartási utasításokban foglaltak teljesítése után, az azokban foglaltak alapján határozza meg.

3.15.1. Leírói utasítások

48. pont

(1) A leírói utasításban azokat az utasításokat kell megadni, amelyekre a leírónak a tisztázat elkészítése során figyelemmel kell lennie (pl. a kiadmány példányszáma, okiratról másolat készítése, eredeti aláírás stb.).

(2) A kezelőiroda a kivezetési, adat-nyilvántartási és határidő nyilvántartási utasításokban foglaltak teljesítése után a számítógép által közölt adatok alapján felvezeti a fogalmazványra az ügyszámot, majd gondoskodik a leírói utasítás végrehajtásáról.

3.15.2. Kiadói utasítások

49. pont

A kiadói utasításban meg kell határozni, hogy a leírt kiadmányokat kinek, hány példányban kell megküldeni, az egyes kiadmányokhoz hány darab és milyen mellékleteket kell csatolni. A kiadmányokhoz csatolandó iratokat lehetőleg külön kell választani a többi iratoktól és átkötve meg kell jelölni úgy, hogy tévedés ne történhessen. A kiadói utasításban az általánostól eltérő postázás módját is meg kell jelölni (pl. elsőbbségi, ajánlott, légipostai küldeményként stb.).

3.15.3. Kivezetési utasítások

50. pont

(1) A kivezetési utasításokban az ügyben történt érdemi érkezők, ügyészi intézkedések és azok eredményei vonatkozásában azon adatok rögzítésére kell utasítást adni, amelyeket az operátor csak ügyészi utasítás alapján rögzíthet.

(2) A kivezetési utasítás az intézkedési sorszámból, valamint az érkezés, az elintézés és az eredmény kódszámából áll. Az érkezés, az elintézés és az eredmény külön-külön egymástól eltérő időpontokban is kivezethető.

(3) Egy kivezetés vonatkozhat az adott ügyre, vagy az ügyben szereplő valamelyik személyre. Ha egy ügyben több terhelt van, és a személyre vonatkozó kivezetés egynél több terheltet érint, az adott kivezetést minden érintett személyre külön-külön kell rögzíteni, különböző intézkedési sorszámok alatt.

(4) Ha egy irat tartalmilag több különböző kezdeményezést tartalmaz, azt több külön-külön érkezőként kell kivezetni, – különböző intézkedési sorszámok alatt – mindegyik érkezőnél rögzítve a hozzá tartozó elintézés, és esetlegesen az eredményt.

(5) Ha egy irat tartalmilag egy kezdeményezést tartalmaz, amellyel kapcsolatban – akár egy, akár több kiadmányba foglalva – tartalmilag több különböző ügyészi intézkedés válik szükségessé, a kivezetést mindegyik ügyészi intézkedés vonatkozásában külön-külön érkezés-elintézés párként kell rögzíteni, különböző intézkedési sorszámok alatt.

(6) Ha egy intézkedésre tényleges beérkezett irat nélkül, ügyészi kezdeményezés alapján kerül sor, az intézkedést a megfelelő kódok alkalmazásával érkezés-elintézőként kell kivezetni.

(7) Egy érkezés-elintézés kivezetéshez több különböző eredmény is kivezetésre kerülhet, azonos intézkedési sorszám alatt.

51. pont

(1) A kivezetési utasítást a betétlap kivezetési részén kell megadni, feltüntetve az intézkedési sorszámot, valamint a kivezetési kódokat.

(2) Ha az elintézés vagy az eredmény kivezetésére olyan érkezés vonatkozásában kell utasítást adni, melyet korábban már kivezettek, és intézkedési sorszáma van, a betétlap kivezetési részén a kivezetési utasításban elegendő az adott intézkedési sorszámmra hivatkozva csak az elintézési vagy eredmény kódot megadni.

(3) Ha az érkezés kivezetése ügyési utasítás alapján történik, az ügyintéző a kivezetési kódot intézkedési sorszámmal adja meg. A kivezetéskor a számítógépes nyilvántartó program közli az adott kivezetéshez tartozó intézkedési sorszámmat, ezt az operátor a betétlapra az érintett kivezetési utasításhoz felvezeti.

(4) Ha az érkezés kivezetése szignálás, vagy az egyes beérkező irattípusokra vonatkozó általános érvényű kivezetési utasítás alapján történik, az operátor a kivezetéssel egyidejűleg a program által adott intézkedési sorszámmat és a kivezetési kódot feljegyzi a betétlapra.

(5) A kivezetési utasítás végrehajtásakor az operátor a betétlapon az adott kivezetési utasítást piros vonallal átlósan áthúzza.

(6) A kivezetésre vonatkozó adatoknak a betétlapon kézzel történő rögzítése vagy kiegészítése helyett az operátor – a takarékosági szempontok figyelembevételével – új betétlapot is kinyomtathat.

(7) Amennyiben az adott kivezetéshez a kivezetésekre vonatkozó részletes táblázatok értelmében az érkezéssel, elintézással vagy eredménnyel érintett jogcselekmény dátumát is rögzíteni kell, ezt a dátumot az ügyintézőnek a kivezetési utasításban, a kivezetési kódok mellett meg kell adnia.

(8) Ha a kivezetésre vonatkozó részletes táblázatok értelmében az adott kivezetéshez dátum megadása nem szükséges, az operátor a kivezetéskor a kivezetés napjának megfelelő dátumot adja meg.

3.15.4. Adatnyilvántartásra vonatkozó utasítások

52. pont

Az ügyel vagy az adott kivezetéssel érintett érkezéssel vagy elintézással kapcsolatos bármely adatnak a számítógépen történő rögzítésére (pld. kényszerintézkedéssel kapcsolatos adat, biztosíték összege, stb.) az ügyintéző a leírói és kiadói utasítás mellett az iraton ad utasítást, az utasítás meglétét az iroda részére a betétlap kivezetési részén adott kivezetési utasítás mellett egy nyíllal jelezve.

3.15.5. Határidőkre vonatkozó utasítások

53. pont

(1) A bemutatási határidő-nyilvántartásban vagy tárgyalási határnap nyilvántartásban rögzítendő határidőkre vonatkozó nyilvántartási utasítást az ügyintéző a leírói és kiadói utasítás mellett az iraton adja meg, a határidő típusára vonatkozó betűjellel és a határidő dátumával.

(2) A nyomozási határidő nyilvántartásban rögzítendő határidőre vonatkozó nyilvántartási utasítást az ügyintéző a legutolsó végrehajtandó kivezetési utasítással egy sorban a betétlap kivezetési részén adja meg, a határidő típusára vonatkozó betűjellel és a határidő dátumával.

4. Ügyvitel

4.1. Ügyek egyesítése, elkülönítése, csatolása és leválasztása

54. pont

(1) Az ügyek egyesítése két vagy több ügynek véglegesen egy ügyé válását és együttes elintézését jelenti.

(2) Elkülönítésen egy ügy két vagy több ügyé való végleges szétválasztását és külön-külön szám alatti elintézését értjük.

(3) Az ügyek egyesítéséről vagy elkülönítéséről külön íven két példányban fogalmazott ügyési intézkedéssel (nem kiadói utasítással) kell határozni.

(4) A csatolás – tárgyi és személyi összefüggés esetén, egységes állásfoglalás kialakítása érdekében – két vagy több ügyiratnak tartós, de nem végleges, egymáshoz való szerelését jelenti oly módon, hogy az ügyiratok továbbra is megtartják önállóságukat.

(5) A leválasztás korábban csatolt ügyek szétszerelését jelenti oly módon, hogy az ügyek között a csatolással létrehozott kapcsolat megszűnik.

4.1.1. Ügyek egyesítése

55. pont

(1) Az ügyintézés során azokat az ügyeket, amelyeknek együttes elintézése az eljárás tárgyára vagy az abban részt vevő személyekre figyelemmel vagy egyéb okból célszerűnek mutatkozik, egyesíteni kell.

(2) Egyesíteni csak első fokú eljárásban folyamatban lévő, és azonos számítógépes ügyviteli rendszerbe iktatott ügyeket lehet.

(3) Az egyesítés tényét rögzíteni kell a számítógépes nyilvántartási rendszerben, megjelölve annak az ügynek a nyilvántartási számát, melyet egy másikhoz egyesítenek (forrásügy), valamint annak az ügynek a nyilvántartási számát, melyhez a másik ügyet egyesítik (célügy).

(4) A forrásügy ügyészségi házi iratait a forrásügy aktaborítójában lerakva a célügy aktaborítójában kell elhelyezni. A célügyben új betétlapot kell kinyomtatni.

(5) Célügyként általában azt az ügyet kell megjelölni, amely a legkorábban keletkezett. Ha valamelyik egyesített ügyben a terhelt letartóztatásban van, ezt az ügyet kell célügyként megjelölni.

(6) Az egyesítést követően a forrásügy nyilvántartási számára hivatkozva sem ügyészi, sem irodai intézkedést tenni nem lehet, minden intézkedés a célügy nyilvántartási száma alatt történik.

4.1.2. Ügyek elkülönítése

56. pont

(1) Elkülönítés esetében az elkülönítéssel létrejött ügyek egyike megőrzi az elkülönítés előtti nyilvántartási számot (forrásügy), a másikat – az elkülönítés tényének megjelölésével új ügyként kell iktatni (célügy). Az elkülönítés tényét a számítógépes nyilvántartási rendszerben rögzíteni kell.

(2) A forrásügy megőrzi eredeti aktaborítóját, melyen a személyi részen, valamint a kivezetési részen azoknak a személyeknek az adatait, valamint azoknak a kivezetéseknek az adatait, melyek a leválasztást követően csak a célügyhöz tartoznak, vízszintes zöld vonallal át kell húzni.

(3) Az elkülönítésre vonatkozó irodai utasításban meg kell határozni, hogy a forrásügyben szereplő személyek közül kik azok, akik mind a forrásügyben, mind pedig a célügyben érintettek, valamint kik azok, akik csak a célügyben érintettek.

(4) Az ügyre vonatkozó, valamint mind a forrásügyben, mind a célügyben érintett személyekre vonatkozó korábban tett olyan kivezetéseknél, melyek elintézetlen érkezést, vagy üres eredményt tartalmaznak, egyenként meg kell határozni, hogy az adott kivezetés a forrásügyhöz, vagy a célügyhöz tartozik-e.

(5) Mind a forrásügyben, mind pedig a célügyben új betétlapot kell kinyomtatni.

4.1.3. Ügyek csatolása

57. pont

(1) Ha az ügyintézőnek valamely ügy elintézéséhez egy másik – folyamatos, vagy érdemben befejezett – ügy irataira tartósan szüksége van, az ügyek csatolását rendelheti el.

(2) A csatolás tényét rögzíteni kell a számítógépes nyilvántartási rendszerben, megjelölve annak az ügynek a nyilvántartási számát, melyet egy másikhoz csatolnak (forrásügy), valamint annak az ügynek a nyilvántartási számát, melyhez a másik ügyet csatolják (célügy).

(3) A forrásügy iratait a forrásügy aktaborítójában hagyva a célügy aktaborítóján belül kell elhelyezni.

(4) A csatolást követően a forrásügy nyilvántartási számára hivatkozva az irat helyével kapcsolatos irodai intézkedést tenni nem lehet, minden ilyen intézkedés a célügy nyilvántartási száma alatt történik.

(5) Csatolni csak azonos számítógépes ügyviteli rendszerbe iktatott ügyeket lehet, ellenkező esetben a „forrásügyet” a „célügy” előzményi irataként kell kezelni mindkét ügy idegen szám mutatójába történő egyidejű bejegyzés mellett.

4.1.4. Ügyek leválasztása

58. pont

Az iroda az ügyésznek a csatolás megszüntetésére adott utasítására a csatolt ügy iratait leszereli s helyére visszateszi, ugyanakkor a leválasztás tényét a számítógépes nyilvántartásban rögzíti.

4.2. Az ügyek irattározása

59. pont

(1) Az ügy iratait bármikor irattározni lehet, ha az ügyben – belátható időn belül – nem várható érdemi érkezés vagy ügyészi intézkedés.

(2) Az ügy iratainak irattározására – a vissza nem tartandó iratok kiadását követően, vagy az erre vonatkozó utasítással egyidejűleg – az ügyész ad utasítást.

(3) Az ügy irattárba való helyezése és irattári kezelése során az Iratkezelési Szabályzatban foglaltak szerint kell eljárni. Az irattárba helyezés tényét és a selejtezési határidőt a számítógépes ügyviteli rendszerben az irattározással egyidejűleg rögzíteni kell.

(4) Amennyiben az ügyben az irattározást követően irat érkezik, vagy ügyészi intézkedés válik szükségessé, az iroda az iratokat – ügyészi utasításra vagy anélkül – az irattárból kiveszi, és ennek tényét a számítógépes ügyviteli rendszer helymutatójában rögzíti.

(5) Az irattárból való kiemelését követően az ügyet újra iktatni nem kell, eltérő rendelkezés hiányában a további ügyészi intézkedéseket az eredeti ügy nyilvántartásában kell rögzíteni.

(6) Az irattárból kiemelt ügy jelen pont rendelkezéseinek alkalmazásával irattározható újra.

4.3. Az ügyek elintézésének sorrendje

60. pont

(1) A szignálás során a soron kívüli intézkedést igénylő ügyiratokat a sürgősség fokának megfelelően „Azonnal” vagy „Sürgős” jelzéssel kell ellátni.

(2) Az ügyeket általában – ha valamely jogszabály vagy legfőbb ügyészi utasítás eltérően nem rendelkezik – abban a sorrendben kell elintézni, ahogyan azok az ügyintézőhöz érkeztek.

(3) Az ügyintéző az „Azonnal” jelzésű ügyekben a kézhezvétel napján haladéktalanul köteles a szükséges intézkedéseket megtenni. A „Sürgős” jelzésű ügyeket, továbbá azokat, amelyekben előzetes letartóztatás van, – a vádemelésről szóló irat kivételével – vagy amelyeknek eldöntésétől más ügy megindulása, további elbírálása függ, valamint azokat, amelyeket a hiányzó iratokkal való felszerelés céljából vissza kell küldeni, soron kívül kell elintézni.

(4) Ha az ügyintéző az ügyet a jogszabályban vagy legfőbb ügyészi utasításban megállapított időben előreláthatóan elintézni nem tudja – mielőtt az elintézés akadályá előtte ismeretessé vált –, közvetlen vezetőjének köteles jelentést tenni, és az ügyirat elintézési határidejének módosítását, vagy az ügyirat más ügyintézőre való átszignálását kell kérnie.

4.4. Az ügyek elintézésére vonatkozó ügyészi utasítás

61. pont

(1) Minden intézkedésen fel kell tüntetni az elintézés évét, hónapját és napját. Az elintézés az ügyintézőnek és a kiadmányozónak alá kell írni.

(2) Egyszerűbb intézkedések (formanyomtatványok használata) esetében nem kell elintézési tervezetet készíteni, hanem elegendő az ügyészségen maradó iraton az elintézés lényegét röviden feljegyezni.

(3) Az ügyintéző köteles minden intézkedése után az irodának pontos, teljes és félre nem érthető utasítást adni.

(4) A kiadmányozónak az ügyek felülvizsgálásakor az iroda számára adott ügykezelési utasítások helyességét is ellenőriznie kell.

(5) Ha az ügykezelési vagy kivezetési utasítás hiányzik, pontatlan vagy nem világos, az iroda vezetője az iratokat köteles az ügyintézőnek visszaadni. Ha az ügyintéző a megfelelő ügykezelési utasításadást sorozatosan elmulasztja, az irodavezető erről a 13. pont (1) bekezdésében megjelölt vezetőnek köteles jelentést tenni.

4.5. Az ügyek kezelésére vonatkozó részletes szabályok

62. pont

A Legfőbb Ügyészség, a fellebbviteli főügyészségek, a főügyészségek, a nyomozó ügyészségek, a helyi ügyészségek, a Katonai Főügyészség, a Katonai Fellebbviteli Ügyészség, valamint a területi katonai ügyészségek tevékenységére vonatkozó kivezetési kódokat a jelen körlevél mellékletét képező¹ kódszótárak tartalmazzák.

5. Statisztika

63. pont

(1) A büntetőjogi szakterület számítástechnikai bázisú ügyviteli rendszerében rögzített adatokból a statisztikákat fél-évente, a félév végén – az első félév végén a tárgyfélévre vonatkozóan, a második félév végén a tárgyévre vonatkozóan – a Főosztály készíti el.

(2) A statisztikai feldolgozáshoz szükséges adatokat a szervezeti egységek biztosítják.

5.1. Az ügyek áttételének és átvételének elszámolása

64. pont

(1) Minden ügyészségi szervezeti egység a statisztikai adatszolgáltatással érintett időszakra vonatkozóan elszámolja az adott időszakban kezdőirattal iktatott ügyeket, valamint az adott időszakban bármely ügyben saját tevékenységére vonatkozóan kivezetett érkezéseket, elintézéseket, a hozzájuk kapcsolódó eredményeket és a statisztikai értékelés szempontjából lényeges egyéb adatokat.

(2) Folyamatban lévő személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés mellett két különböző ügyészségi egység között áttett ügy esetén az áttevő ügyészség elszámolja az adott személyre vonatkozóan az áttétel napjáig kivezetett érke-

¹ A mellékletet az érintettek közvetlenül kapják meg.

zéseket, elintézéseket és eredményeket, de nem számolja el a kényszerintézkedés tényét. Az átvevő ügyészség az adott személyre vonatkozóan elszámolja az átvétel napjától kivezetett érkezéseket, elintézéseket és eredményeket, valamint a kényszerintézkedés tényét.

(3) Bármely ügy két különböző szervezeti egység között történő áttétele esetén az áttételkor esetleg elintézetlen érkezést az átvevő ügyészség „egyéb elintézés” kivezetéssel zárja le, az átvevő ügyészség pedig az átvétel napjával kivezeti az érkezést, majd az általános szabályok szerint jár el. Ebben az esetben az érintett érkezést statisztikailag csak az ügyet átvevő ügyészség számolja el.

(4) Bármely ügy két különböző ügyészségi szervezeti egység között történő áttétele esetén, ha az átvevő ügyészség által korábban kivezetett érkezés-elintézéshez várt eredmény az áttételkor még nem érkezett be, az átvevő ügyészség az eredmény üres rovatába az áttételre vonatkozó kivezetést tesz. Az eredményre vonatkozó irat utólagos beérkezésekor az átvevő ügyészség az ügyre vonatkozó jegyzéként a jegyzet rovatban tünteti fel az eredmény tényét és tartalmát.

(5) A (4) bekezdésben írt esetben mind az átvevő, mind pedig az átvevő ügyészség statisztikailag saját kivezetéseit számolja el.

6. Vegyes rendelkezések

65. pont

(1) A vádemeléssel befejezett ügyekben a nyomozás során keletkezett, a vádemelést tartalmazó irat mellékletét képező iratokat érkezési – azon belül pedig együvé tartozásuk – sorrendben összeszedve, megszámozva, iratjegyzékkel ellátva és összefűzve kell a bíróságnak megküldeni. Az iratok ilyen előkészítése iránt – amennyiben az eddig az időpontig nem történt meg – az ügyintéző köteles intézkedni.

(2) A kiadmányozásra jogosult ügyész eredeti aláírásával ellátott, vádemelést tartalmazó iratot, valamint az esetleges kiegészítő nyomozati cselekményekről készült iratoknak egy-egy példányát a rendőrségtől érkezett összefűzött nyomozati iratokhoz kell hozzáfűzni.

(3) Az ügyész jogosult a vádemelést tartalmazó irathoz mellékelendő nyomozati iratanyagot a keletkezési sorrendtől eltérően úgy rendezni, ahogyan azt az iratok áttekinthetősége szempontjából a legkedvezőbbnek tartja.

66. pont

(1) Azokban az ügyekben, amelyekben az ügyész részt vesz az ügy bírósági tárgyalásán, tárgyalási jegyzéket köteles kitölteni.

(2) A tárgyalási jegyzéket a vádirat bírósághoz történő áttételekor az iroda szereli az iratokhoz.

(3) Ha az ügyész a tárgyaláson nem vesz részt, tárgyalási jegyzéket nem kell vezetni. Az ilyen ügyekben az ügyész akkor nyilatkozik a perorvoslatok kérdésében, amikor a bíróság határozatát kézhez kapja.

(4) A büntető ügy tárgyalásán részt vevő ügyész tárgyalási jegyzéket állít ki.

(5) A tárgyalási jegyzéken fel kell tüntetni:

- minden vádlott nevét és születési idejét;
- a katonai büntetőeljárásban a katona vádlott rendfokozatát [a 16. pont (3) bekezdésének k) alpontjában meghatározottak szerint];
- az előkészítő ülés keltét, az ott elhangzott ügyészi indítvány lényegét, az előkészítő ülésen hozott határozatot;
- a tárgyalás napját, az esetleges elnapolás okát;
- az ügyészi végindítványban a bűnösség megállapítására, a cselekmény minősítésére, a büntetésre, a mellékbüntetésre, és az esetleges intézkedésre tett indítványok tartalmi kivonatát;
- a bűnösséget megállapító ítéletből a bűncselekmény minősítését a kiszabott büntetés nemét és mértékét, a bűnösségi körülményeket;
- felmentés esetén a felmentő ítélet alapjául szolgáló törvényhely megjelölését;
- azt, hogy a határozat ellen jelentettek-e be perorvoslatot vagy sem, és ha igen, kik és milyen okból.

(6) A II. és III. fokú ügyész az indítványát annyi példányban köteles a bírósághoz eljuttatni, hogy a másodfokú és harmadfokú bíróság tanácsának elnöke az ügyben szereplő minden vádlottnak és védőnek továbbítani tudja.

67. pont

(1) A V, VP és VK lapok továbbítása kíséző jegyzékkel történik. A kíséző jegyzék tartalmazza – ügyszám szerinti bontásban – a megküldött V, VP és VK lapok számát a megküldés időpontját, továbbá a megküldő aláírását és az ügyészi egység körbélyegzőjét.

(2) Az információs (fő)előadók a V, VP és VK lapokat, azok rögzítése után – ugyancsak kíséző jegyzékkel – küldik meg annak az ügyészi egységnek, ahol az elsőfokú ügyészségi házi iratokat irattározzák.

(3) Az információs (fő)előadó által készített kíséző jegyzék tartalmi és formai követelményei megegyeznek a megküldő jegyzékkel.

7. Záró rendelkezések

68. pont

A körlevélben hivatkozott kódtáblázatokat és kódszótárakat, valamint a számítógépes nyilvántartó program működési leírását a Főosztály vezetője hálózaton adja ki, szükség szerint frissíti, módosítja, kiegészíti, megváltoztatja, egyes eljárások, illetve kódok alkalmazását a rendszerből kivieszi.

69. pont

Ezt a körlevelet 2010. január 1-jétől kell alkalmazni, egyidejűleg a büntetőjogi szakterület ügyviteli rendjéről szóló 1708/1992. főosztályvezetői utasítást visszavonom.

Dr. Nagy Tibor s. k.,
főosztályvezető ügyész

2/2010. (ÜK. 1.) főv

körlevél

a Magyar Köztársaság Ügyészsége Büntetőjogi Szakterület Összesített Ügyviteli Adatállománya működésének egyes kérdéseiről szóló 5/2000. (ÜK. 2.) főv. körlevél módosításáról

A büntetőjogi szakterület számítástechnikai bázisú ügyvitelének bevezetéséről szóló 7/1992. Legf. Ü. utasítás 1. §-ának (3) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján – a Nyomozás Felügyeleti és Védőképzési Főosztály, a Kiemelt Ügyek Főosztálya, a Büntetőbírói Ügyek Főosztálya, a Büntetés-végrehajtási Törvényességi Felügyeleti és Jogvédelmi Önálló Osztály, a Gyermek- és Ifjúságvédelmi Önálló Osztály, valamint a Katonai Ügyek Főosztálya vezetőivel egyetértésben – a következő körlevelet adom ki:

1. pont

A Magyar Köztársaság Ügyészsége Büntetőjogi Szakterület Összesített Ügyviteli Adatállománya működésének egyes kérdéseiről szóló 5/2000. (ÜK. 2.) főv. körlevél (a továbbiakban: Körlevél) 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. pont

(1) Minden ügyészségi szervezeti egység köteles gondoskodni arról, hogy a nála működő egy vagy több büntetőjogi szakági számítógépes ügyviteli program adatállományainak legutóbbi biztonsági mentését – az adatoknak az Összesített Ügyviteli Adatállományban történő kezelése céljából – a Legfőbb Ügyészség Számítástechnika-alkalmazási és Informá-

ciós Főosztálya (a továbbiakban: Főosztály) által előírt időközökben, de legritkábban kéthetente egyszer, eljuttassa a Főosztály részére.

(2) Amennyiben a biztonsági mentés továbbítása külső adathordozón történik, e célra az ügyészségi házi postát, vagy – ahol ez nem áll rendelkezésre – az Állami Futárszolgálatot kell igénybe venni.

(3) A (2) bekezdésben írt külső adathordozókat az ügyészségi házi iratokra vonatkozó szabályok szerint kell kezelni.”

2. pont

A körlevél címében és 7. pontjának (1) bekezdésében a „büntetőjogi szakterület” kifejezés helyébe a „büntetőjogi szakág” szövegrész lép.

3. pont

(1) Ezt a körlevelet 2010. január 1-jétől kell alkalmazni.

(2) A körlevelet a közzétételét követő hónap utolsó napjával visszavonom.

Dr. Nagy Tibor s. k.,
főosztályvezető ügyész

3/2010. (ÜK. 1.) főov.

körlevél

a számítógépes igazgatási ügyvitel szabályairól szóló 11/2003. (ÜK. 12.) főov. körlevél módosításáról

A számítógépes igazgatási ügyvitelről szóló 26/2003. (ÜK. 12.) LÜ utasítás 2. §-ában kapott felhatalmazás alapján – a Legfőbb Ügyészség és a Katonai Főügyészség főosztályainak és önálló osztályainak vezetőivel egyetértésben – a következő körlevelet adom ki:

1. pont

A számítógépes igazgatási ügyvitel szabályairól szóló 11/2003. (ÜK. 12.) főov. körlevél (a továbbiakban: Körlevél) 1. pontjának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az igazgatási ügyeket a Legfőbb Ügyészségen a Központi Igazgatási és Titkos Ügykezelő irodában, a katonai ügyészi szervezetben az ügyviteli irodákon kell nyilvántartani. A fellebbviteli főügyészségeken, a főügyészségeken és a helyi ügyészségeken a nyilvántartást az adott szervezeti egység vezetője által erre a feladatra kijelölt szervezeti egység, vagy személy vezeti. Az igazgatási ügyeket az ügyészség egyéb irataitól elkülönítve kell kezelni.”

2. pont

A Körlevél 3. pontjának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az igazgatási ügyek főcsoport-beosztását a körlevél 1. számú, az ügyészségi számítógépes igazgatási ügyvitel különös szabályait a 2. számú melléklete¹ tartalmazza. A mellékletekben történő változtatásokról a Számítástechnika-alkalmazási és Információs Főosztály vezetője közvetlenül tájékoztatja az érintetteket.”

¹ A mellékleteket az érintettek közvetlenül kapják meg.

3. pont

A Körlevél 4. pontjának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az igazgatási ügyek érkeztetése, az iratok hollétének feltüntetése, nyilvántartása során a jelen főosztályvezetői körlevél 2. számú mellékletét képező „Az ügyészségi számítógépes igazgatási ügyvitel különös szabályai” című felhasználói könyvben írtak szerint kell eljárni.”

4. pont

A Körlevél 7. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. pont

Hatálybalépés

„(1) A körlevél rendelkezéseit – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – 2004. január 1-jétől kell alkalmazni, egyidejűleg a számítógépes igazgatási ügyvitel szabályairól szóló 1707/1991. főov. utasítást visszavonom.

(2) A körlevél rendelkezéseit a katonai ügyészi szervezetben 2010. január 1-jétől kell alkalmazni.”

5. pont

(1) Ezt a körlevelet 2010. január 1-jétől kell alkalmazni.

(2) A körlevelet a közzétételét követő hónap utolsó napjával visszavonom.

*Dr. Nagy Tibor s. k.,
főosztályvezető ügyész*

4/2010. (ÜK. 1.) együttes főov.

körlevél

**a katonai ügyészi szervezet egységes iratkezelési és ügyintézési gyakorlatának kialakításáról szóló
3/2008. (ÜK. 4.) együttes főov. körlevél módosításáról**

A Magyar Köztársaság ügyészsége szervezetéről és működéséről szóló 25/2003. (ÜK. 12.) LÜ utasítás 5. §-a (2) bekezdésének a) pontjában, valamint az ügyészi szervezet iratkezelési szabályzatának bevezetéséről szóló 6/1998. (ÜK. 1999/1.) LÜ utasítás 2. §-ának (1) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a következő körlevelet adjuk ki:

1. pont

A katonai ügyészi szervezet egységes iratkezelési és ügyintézési gyakorlatának kialakításáról szóló 3/2008. (ÜK. 4.) együttes főov. körlevél mellékletének (a továbbiakban: Melléklet) 18. pontja és a pont címe helyébe a következő rendelkezés lép:

„A büntető ügyek iratkezelése

18. pont

(1) A katonai ügyészi szervezetnél a büntető jogi szakterületi feladatok ellátása körében az iktatás számítógépes eljárással történik.

(2) Az első bekezdésben írt ügyviteli tevékenységet a katonai ügyészi szervezet a Legfőbb Ügyészség Számítástechnika-alkalmazási és Információs Főosztályának vezetője által – a Katonai Főügyészség Katonai Ügyek Főosztályának ve-

zetőjével egyetértésben – kiadott, a büntetőjogi szakterület számítástechnikai bázisú ügyviteléről szóló körlevél rendelkezései alapján végzi.

(3) Az adatok számítógépes adatbázisba történő bevitelét a katonai ügyészi szervnél az ügyviteli iroda (részleg) vezetője, vagy a katonai ügyészi szerv vezetője által az iroda (részleg) vezetőjének helyettesítésére kijelölt, az ügyviteli iroda (részleg) állományába tartozó más személy végzi.”

2. pont

A Melléklet 1. és 20–22. pontját visszavonjuk.

3. pont

Ezt a körlevelet 2010. január 1-jétől kell alkalmazni. A körlevelet a közzétételét követő hónap utolsó napjával visszavonjuk.

Dr. Bánhegyi Gábor dandártábornok s. k,
főosztályvezető ügyész

Dr. Nagy Tibor s. k,
főosztályvezető ügyész

SZEMÉLYI HÍREK

Elismerés

A legfőbb ügyész

Karászi Ferencné tanácsos, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei főügyészségi tisztviselőnek
Ügyészségi Emlékgyűrűt
adományozott.

Kinevezések

A legfőbb ügyész kinevezte

dr. Skoda Gabriella fővárosi főügyészségi ügyészt szolgálati helyén
osztályvezető ügyésszé;

dr. Nagy László Tibor OKRI tudományos munkatárs, mb. osztályvezető-helyettest, szolgálati helyén osztályvezető-helyettessé;

dr. Bernáth Norbert szombathelyi,

dr. Gázsó Roland nyíregyházi,

dr. Lukács Dávid miskolci,

dr. Mikola Nóra miskolci,

Sarkadiné dr. Petrényi Mária nyíregyházi,

dr. Vörös Gabriella Veronika békéscsabai városi ügyészségi titkárokat szolgálati helyükön ügyésszé;

dr. Albert-Fülöp Nikoletta Zita makói városi ügyészségi fogalmazót szolgálati helyén ügyészségi titkárrá,
dr. Sipos Réka hadnagy debreceni katonai ügyészségi fogalmazót szolgálati helyén katonai ügyészségi titkárrá.

Áthelyezések

A legfőbb ügyész áthelyezte

dr. Kis Gergely budapesti törvényességi felügyeleti ügyészségi ügyészt a Legfőbb Ügyészség Számítástechnika-al-kalmazási és Információs Főosztályára legfőbb ügyészségi ügyészi munkakörbe,
dr. Szabó Klára budapesti X. és XVII. kerületi ügyészségi ügyészt a Dabasi Városi Ügyészséghez.

Kinevezések módosítása

A legfőbb ügyész

dr. Finszter Géza OKRI osztályvezetőt – vezetői tisztségéről történő lemondását tudomásul véve – szolgálati helyén tudományos főmunkatárs munkakörbe helyezte át;
dr. Dékány Éva ügyésznek az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumba szóló beosztását megszüntette és kinevezte budapesti kerületi ügyészséghez.

Megbízás

A legfőbb ügyész megbízta

dr. Bárd Petra OKRI tudományos munkatársat a Büntető-jogtudományi Osztály osztályvezetői feladatainak ellátásával.

Kirendelés

A legfőbb ügyész kirendelte

dr. Szabó Melinda fővárosi főügyészségi ügyészt – hat hónapra – az Eurojust magyar szekciójához, nemzeti szakértői munkakörbe.

Szolgálati viszony megszűnés

Szolgálati viszonya megszűnik

dr. Horváth Orsolya budapesti XIV. és XVI. kerületi ügyészségi ügyésznek 2010. február 1. napjával.

Halálozások

Dr. Földvári József professzor emeritus, a legfőbb ügyész tanácsadó testületének volt tagja életének 84. évében 2009. december 12. napján,

dr. Kuman Károly ny. kaposvári városi ügyészségi ügyész életének 90. évében 2009. december 15. napján elhunyt.

KÖZLEMÉNYEK**Pályázati felhívás
ügyészi állások betöltésére**

A legfőbb ügyész az ügyészségi szolgálati viszonyról és az ügyészségi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvény (Üsztv.) 14/C. §-ának (1) bekezdése és 16. §-ának (4) bekezdése alapján

pályázatot hirdet

- a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészség Közigazgatási Jogi és Magánjogi Osztályára főügyészségi osztályvezető ügyészi,
- a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészség Gyermekek- és Ifjúságvédelmi Osztályára főügyészségi osztályvezető ügyészi,
- a Budapesti Törvényességi Felügyeleti Ügyészségre vezető-helyettes ügyészi,
- a Budapesti Törvényességi Felügyeleti Ügyészségre ügyészi,
- a Nyírbátori Városi Ügyészségre büntetőjogi szakági ügyészi és
- a Balassagyarmati Városi Ügyészségre ügyészi állás betöltésére.

Az ügyész kinevezésének általános feltételeit az Üsztv. 14–14/C. §-ai állapítják meg.

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészség főügyészségi osztályvezető ügyészi álláshelyeire határozatlan időre kinevezett ügyészek pályázhatnak. A kinevezés feltétele, hogy a jelöltek járuljanak hozzá nemzetbiztonsági ellenőrzésükhöz.

– A Közigazgatási Jogi és Magánjogi Osztály főügyészségi osztályvezető ügyészi álláshelyére való kinevezés további feltétele, hogy a pályázó rendelkezzen legalább öt éves közigazgatási jogi szakterületi vagy magánjogi szakterületi ügyészi gyakorlattal. A pályázatok elbírálásakor mindkét szakágban töltött gyakorlat és a vezetői tapasztalat előnyt jelent.

– A Gyermekek- és Ifjúságvédelmi Osztály főügyészségi osztályvezető ügyészi álláshelyére való kinevezés további feltétele, hogy a pályázó rendelkezzen legalább öt éves büntetőjogi szakági ügyészi gyakorlattal. A pályázatok elbírálásakor a közigazgatási jogi szakágban szerzett gyakorlat előnyt jelent.

A Budapesti Törvényességi Felügyeleti Ügyészség vezető-helyettes ügyészi álláshelyére a határozatlan időre kinevezett ügyészek pályázhatnak. A kinevezés további feltétele, hogy a jelölt járuljon hozzá nemzetbiztonsági ellenőrzéséhez és rendelkezzen legalább hároméves közigazgatási jogi szakterületen szerzett ügyészi gyakorlattal.

Az ügyész nem lehet tagja pártnak és politikai tevékenységet sem folytathat.

A nem ügyész pályázót a legfőbb ügyész első alkalommal – az Üsztv. 14. §-ának (4) bekezdésében írt feltételektől függően – három évre vagy határozatlan időre nevezi ki.

Az ügyész járandóságára az Üsztv. rendelkezései vonatkoznak.

A pályázat kellékei: a legfontosabb személyi adatokat, szakmai életutat bemutató fényképes önéletrajz, az előírt képzési és – a választójog kivételével – az egyéb követelményeknek megfelelést igazoló okiratok vagy azok hiteles másolatai.

A nem ügyész pályázónak külön íven egy olyan nyilatkozatot is mellékelnie kell, amelyben választójogának meglétére hivatkozik, továbbá hozzájárul a pályaalkalmassági vizsgálat elvégzéséhez, ebben tudomásul veszi egészségügyi és személyes adatainak kezelését és vállalja a vizsgálati költségek megelőlegezését.

A pályaalkalmassági vizsgálat költsége a pályázót terheli, ha kinevezésére nem kerül sor.

A nem ügyészségi alkalmazott pályázónak – az általa ellátott munkaköröktől függően – egy olyan nyilatkozatot is mellékelnie kell, amelyben kijelenti, hogy vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettséget nem szegett meg, továbbá nem áll súlyosabb fegyelmi büntetés hatálya alatt. Csatolnia kell egy olyan nyilatkozatot is, amely szerint nem tagja pártnak és politikai tevékenységet nem folytat.

A nem ügyészségi alkalmazottnak a pályázathoz mellékelnie kell a személyes adatok kezeléséhez való hozzájárulását, melyben arról is nyilatkozik, hogy a személyes adatait tartalmazó adathordozót eredménytelen pályázat esetén visszakéri, vagy hozzájárul azok további pályázatok során való felhasználásához.

Az Üsztv. 14/A. §-ának (1) bekezdéséből következően az ügyészi kinevezéshez, a tisztségre jelölt, pályázatot elnyert személynek hatósági bizonyítvánnyal kell igazolnia azt a tényt, hogy az Üsztv. 14. §-a (7) bekezdésének *a)–f)* pontjában meghatározott körülmény vele szemben nem áll fenn.

Az egyes vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettségekről szóló 2007. évi CLII. törvény 3. §-a (2) bekezdésének *e)* pontja értelmében az ügyész vagyonynyilatkozat tételére kötelezett. E törvény 5. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja szerint vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettségének kinevezését megelőzően – a vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettséggel kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 6/2008. (ÜK. 4.) LÜ utasításban foglaltak szerint – köteles eleget tenni.

Az ügyészségi alkalmazottaknak és a volt ügyészségi alkalmazottaknak a pályázatban nem kell szerepeltetni, illetőleg nem kell csatolni mindazt, amit a személyi nyilvántartás tartalmaz.

A pályázat érvénytelen, ha

- elkésett,
- kérelmi hiányos,
- a jelölt a kinevezés általános és különös feltételeinek (a hatósági bizonyítvány, valamint a vagyonynyilatkozat-tétel kivételével) a benyújtásra előírt határidő leteltekor nem felel meg.

A pályázatokat az illetékes ügyészi tanács véleményezi.

A kinevezésről a legfőbb ügyész dönt.

A pályázatoknak

– a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészség álláshelyei esetében a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészségre (3525 Miskolc, Palóczy László u. 1.) 2010. február 12-én 13 óráig,

– a Budapesti Törvényességi Felügyeleti Ügyészség álláshelyei esetében a Fővárosi Főügyészségre (1054 Budapest, Akadémia u. 13.) 2010. február 10-én 13 óráig,

– a Nyírbátori Városi Ügyészség álláshelye esetében a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Főügyészségre (4400 Nyíregyháza, Bocskai u. 4.) 2010. február 10-én 13 óráig és

– a Balassagyarmati Városi Ügyészség álláshelye esetében a Nógrád Megyei Főügyészségre (2660 Balassagyarmat, Köztársaság tér 2.) 2010. február 15-én 13 óráig kell beérkezniük.

A pályázat eredményéről a jelentkezőket a pályázati határidő lejártát követő hatvan napon belül értesítjük.

*Személyügyi, Továbbképzési
és Igazgatási Főosztály*

A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó
megjelentette

Bárd Károly

**Emberi jogok
és büntető igazságszolgáltatás
Európában**

**A tisztességes eljárás büntetőügyekben
– emberijog-dogmatikai
értekezés
című könyvét**

A tisztességes eljárás elméleti kérdései és gyakorlati érvényesülése iránt érdeklődők előtt – eddig megjelent kötetei révén – már jól ismert szerző a könyv borítóján ekképpen ajánlja az olvasók figyelmébe tanulmányát: „A könyv írásának kezdetén elsősorban az foglalkoztatott, hogy mennyiben járulhat hozzá a strasbourgi Emberi Jogi Bíróság az európai államok igazságszolgáltatási rendszereinek közelítéséhez. A vizsgálat során aztán olyan alapvető kérdésekkel szembesültem, mint az igazságszolgáltatás szerepe a demokráciában, a tisztességes eljáráshoz való jog helye az alapjogok rendszerében vagy a jogokról való lemondás és annak korlátai. Elsősorban a strasbourgi esetjog alapján elemzem a tisztességes eljárás azon elemeit, amelyek értelmezésében mind a mai napig bizonytalanság észlelhető a magyar joggyakorlatban: mit kíván a bírói pártatlanság, hogyan teremthető meg az összhang a véleménynyilvánítás szabadsága és a bíróságok tekintélyének megőrzése iránti érdek között, mi legyen a törvénysértően megszerzett bizonyítékok sorsa, meddig terjed a hallgatás joga? Nos, ezekről a kérdésekről szól a könyv. Meg sok minden másról....”

A kötet 320 oldal terjedelmű, ára **7938 forint** áfával.

Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Könyvesházban (tel.: 321-2136, fax: 321-5275), valamint a Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. szám alatti Közlönyboltban (tel.: 318-8411), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: megrendeles@mhk.hu).

MEGRENDELÉS

Megrendelem

Bárd Károly

**Emberi jogok
és büntető igazságszolgáltatás
Európában**

című, 320 oldal terjedelmű kiadványt (ára: **7938 forint** áfával) példányban, és kérem, juttassák el az alábbi címemre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házsám:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül átutaljuk a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára vagy postai úton a fenti címre.

Keltezés:

.....

cégszerű aláírás

**A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó kiadásában
– a Kreátor Info Kft. szervezésében – megjelent a**

Helyi önkormányzati rendeletalkotás és jogalkalmazás az Alkotmánybíróság és az Európai Bíróság döntéseinek tükrében

című kiadvány

A két kötetből álló kiadvány célja, hogy az egyes részterületeket sorra véve bemutassa, hogy melyek azok a leggyakoribb hibák, amelyeket a helyi önkormányzatok a rendeleteik megalkotásánál elkövetnek, mégpedig a jelentősebb alkotmánybírósági határozatok tükrében. Mindezen túl egy önálló kötet tartalmazza az Európai Bíróság azon ítéleteit, amelyekben helyi vagy regionális önkormányzatok, illetve helyi vagy regionális hatóságok voltak érintettek, vagy ellenük folyt az eljárás. E kiadvány olyan fontos információk gyűjteménye, melyet a helyi önkormányzatok felhasználhatnak majd a helyi jogalkotás előkészítésénél.

A „*Helyi önkormányzati rendeletalkotás és jogalkalmazás az Alkotmánybíróság és az Európai Bíróság döntéseinek tükrében*” című könyvben tematikus sorrendben kerül rendszerezésre az egyes témakörök szempontjából fontos AB határozatok rövid, kivonatolt tartalma, amely minden jegyző és helyi döntéshozó számára – az önkormányzati rendeletalkotáshoz – szükséges és elengedhetetlen jogforrás.

E mellett az egyes önkormányzati rendeletalkotási tárgykörökre vonatkozóan az önkormányzati rendeletalkotáshoz felhatalmazást adó hatályos jogszabályok, az egyes rendeletek főbb tartalmi elemeinek és ezen elemekhez kapcsolódó AB döntések ismertetésére is sor kerül. Az AB határozatok lényegi kérdéseinek felvázolása mellett a megsemmisített rendeletek, szakaszok helyett helyes megoldásokra is utal a kiadvány a célból, hogy segítséget nyújtson a jegyző számára a helyi jogalkotási problémák megoldásához.

A kötet fő gerincét alkotják a következő önkormányzati témákban alkotott alkotmánybírósági döntések: a helyi jogalkotás általános kérdései és a jogi alapelvek érvényesülése az önkormányzati rendeletekben, a helyi adó, a hatósági ár, a szociális támogatások, gyermekvédelmi ellátások, lakás- és helyiséggazdálkodás, hulladékgazdálkodás, állattartás, közterület-használat, vásárok és piacok rendje, építésügy, önkormányzati vagyon, költségvetés, útépitési és közműépítési díj, az önkormányzat szervezete és működése.

Külön érdekessége a kiadványnak, hogy a szerzők olyan alkotmánybírósági határozatokat is bemutatnak, amelyek időközben a magyar jogszabályok módosítása, illetve a közösségi jognak való megfelelés okán nem alkalmazhatók, ezzel ugyanis elkerülhető, hogy adott esetben a jogalkotó olyan határozatra hivatkozzon a szabályozás során, amely okafogyottá vált.

Magyarország uniós csatlakozása óta kiemelt jelentősége van a közösségi előírások betartásának is mind a helyi önkormányzati rendeletek alkotása, mind pedig a helyi önkormányzatok törvényes működésének biztosítása során. Így a kiadvány az Európai Bíróság ítéleteinek rövid ismertetése mellett az adott helyzetben alkalmazandó közösségi jogszabály hivatkozását, a helyes értelmezést és a követendő magatartást is tartalmazza. Más tagállamok önkormányzatainak negatív tapasztalatai nagy segítségül szolgálhatnak a jegyzők számára a közösségi jogszabályok helyes alkalmazásához és a közösségi jogsértések elkerüléséhez.

A „Helyi önkormányzati rendeletalkotás és jogalkalmazás az Alkotmánybíróság és az Európai Bíróság döntéseinek tükrében” című kötet szerzői a magyar önkormányzati rendszer és az Európai Unió joganyagának kiváló ismerői:

Dr. Gyergyák Ferenc főtanácsadó (Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága)

Dr. Orova Márta főosztályvezető-helyettes (Önkormányzati Minisztérium, Közigazgatási Hivatali, Jegyzői és Hatósági Főosztály)

Sárközyné dr. Szabó Piroska, jegyző

Dr. Zöld-Nagy Viktória közigazgatási jogász (Önkormányzati Minisztérium, Közigazgatási Hivatali, Jegyzői és Hatósági Főosztály)

A **Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó** a „Helyi önkormányzati rendeletalkotás és jogalkalmazás az Alkotmánybíróság és az Európai Bíróság döntéseinek tükrében” című kiadványt ajánlja az ország valamennyi jegyzőjének, körjegyzőjének, főjegyzőjének, a polgármestereknek, megyei közgyűlési elnököknek, a képviselő-testületek tagjainak, valamint a helyi jogalkotás előkészítésében részt vevő hivatali munkatársaknak.

A 384 oldalterjedelmű kiadvány ára: **3948 Ft** áfával.

Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Könyvesházban (tel.: 321-2136, fax: 321-5275), valamint a Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. szám alatti Közlönyboltban (tel.: 318-8411), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: megrendeles@mhk.hu).

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a „**Helyi önkormányzati rendeletalkotás és jogalkalmazás az Alkotmánybíróság és az Európai Bíróság döntéseinek tükrében**” című kiadványt (ára: **3948 Ft** + postaköltség), példányban, és kérem juttassák el az alábbi címre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelszámára átutalom.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó
megjelentette

A magyar jogtudomány klasszikusai sorozatában

Beöthy Zsigmond
ELEMI MAGYAR KÖZJOG

című kötetét

Az Elemi magyar közjog – amely az első magyar nyelvű közjogi összegzés – 1846-ban látott napvilágot. Két részre tagolódik: Magyarország polgári alkotmányára és közigazgatására, s ezen belül a 104 paragrafusra tagozódó intézményrendszer világos szerkezetben, kifejező fogalmakkal jeleníti meg az intézményrendszert. Azért is becses értékű e szintézis, mert a klasszikusan átmeneti, polgári átalakulás előtti monarchiát mutatja be a szerző, Beöthy Zsigmond (1819–1896), aki kezdetben közigazgatási pályán tevékenykedett, majd pályafutását 1883-ban, nyugállományba vonulásakor királyi táblai tanácselnökként fejezte be. Szakirodalmi munkásságáért számos kitüntetésben részesült. E közjogi kuriózumot a magyar jogtörténet, jogi kultúra iránt érdeklődők figyelmébe ajánljuk.

A kötet 142 oldal terjedelmű, ára **3150 forint** áfával.

Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Könyvesházban (tel.: 321-2136, fax: 321-5275), valamint a Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. szám alatti Közlönyboltban (tel.: 318-8411), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: megrendeles@mhk.hu).

MEGRENDELÉS

Megrendelem

Beöthy Zsigmond
ELEMI MAGYAR KÖZJOG

című, 142 oldal terjedelmű kiadványt (ára: **3150 Ft** áfával) példányban, és kérem, juttassák el alábbi címemre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házzám:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, 8 napon belül átutaljuk a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó szállítást követő számla kézhezvétele után, dónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára vagy postai úton a fenti címre.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

TARIFAJEGYZÉK

Érvényes 2010. január 1-jétől

A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó által gondozott hivatalos lapokban (közlönyökben) elhelyezett hirdetés egy-egy szakma, ágazat képviselőinek pontosan célzott elérését teszi lehetővé. A nyomtatott példányszám túlnyomó része előfizetéses rendszerben kerül az olvasóhoz, remittenda így gyakorlatilag nem létezik, s ez a hirdetés költséghatékonyságát nagyban megnöveli. A Magyar Közlöny a Magyar Köztársaság hivatalos lapjaként hirdetéseket nem közöl. Rendszeresen megjelenik viszont a Magyar Közlöny melléklete, a Hivatalos Értesítő, amelyben a hivatalos közleményeken kívül üzleti célú hirdetések is elhelyezhetők.

A Hivatalos Értesítőben megjelentetni kívánt közlemények és hirdetések díja megkezdett kéziratoldalanként 62 400 Ft + áfa.

A közlönyökben elhelyezett üzleti hirdetések tarifái (áfával) a következők:

1/1 belív (174 x 240 mm)	309 000
hátso borító	385 500
1/2 fekvő (174 x 120 mm)	163 500
álló (87 x 240 mm)	163 500
1/4 álló (87 x 120 mm)	88 500

Hirdetések, közlemények díja (áfával) a közlönyökben (az ún. kötelező közzétételek díja ettől eltérő lehet):

Bélyegzők, okiratok, igazolványok stb. érvénytelenítése egységesen	21 450
Egyéb közlemények, hirdetések megkezdett kéziratoldalanként	18 150

Behúzott anyagok oldalszámtól, súlytól és mérettől függően egyedi megállapodás szerint helyezhetők el. Nyomdakész film hiányában 10% technikai költséget számítunk fel. A fenti árak az általános forgalmi adót nem tartalmazzák. A kiadó fenntartja a hirdetések év közbeni árváltoztatásának jogát.

A hirdetés elhelyezője elfogadja a kiadó mindenkorai hirdetési üzletszabályzatát, amelyet kérésre megküldünk. A kiadó fenntartja a jogot, hogy jogszabályba vagy a hirdetési üzletszabályzatába ütköző hirdetéseket visszautasítsa.

	Megjelenés/év
Belügyi Közlöny	24
Egészségügyi Közlöny	25
Hivatalos Értesítő (a Magyar Közlöny melléklete)	52
Oktatási és Kulturális Közlöny	36
Pénzügyi Közlöny	18
Szociális és Munkaügyi Közlöny	12
Ügyészségi Közlöny	12
Az Alkotmánybíróság Határozatai	12

Tisztelt Előfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapokra és elektronikus kiadványokra szóló előfizetésüket folyamatosnak tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük a 2010. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy új lapra szeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel). Kérjük, hogy az esetleges módosítást (cím- és példányszámváltozás) szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni. Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezését követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be. Készpénzes befizetés kizárólag a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó ügyfélszolgálatán (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehetséges (levélcím: Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó, 1394 Budapest, 62. Pf. 357, fax: 318-6668).

A 2010. évi előfizetési díjak

(Az árak az áfát tartalmazzák.)

Magyar Közlöny	176 400 Ft/év	Szociális és Munkaügyi Közlöny	47 376 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	32 004 Ft/év	Oktatási és Kulturális Közlöny	36 288 Ft/év
Belügyi Közlöny	45 612 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	54 180 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	45 612 Ft/év	Ügyészségi Közlöny	11 088 Ft/év
		Bűnügyi Szemle	14 616 Ft/év

CD-Cégek Közlöny

A Cégek Közlöny közleményeinek hetente megjelenő, oldalhú gyűjteménye CD-n, melyen a közlemények gyors megtalálását keresőfunkció segíti.

A CD 2010. évi éves előfizetési díjai

(Árunk az áfát tartalmazzák.)

Önálló változat	147 600 Ft		
5 munkahelyes hálózati változat	216 600 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	492 600 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	285 600 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	837 600 Ft

A MAGYAR HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁR (DVD)

hatályos jogszabályok hivatalos számítógépes gyűjteményének 2010. évi éves előfizetési díjai

(Árunk az áfát tartalmazzák.)

Önálló változat	102 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	369 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	180 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	480 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	225 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	813 000 Ft

A MAGYAR HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁR PRÉMIUM (DVD)

EU jogszabálytárral, cégfigyeléssel és vírusvédelmi rendszerrel kibővített hatályos jogszabályok

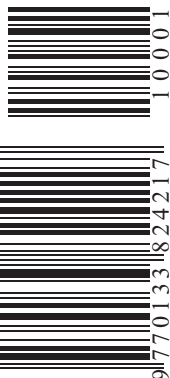
hivatalos számítógépes gyűjteményének 2010. évi éves előfizetési díjai

(Árunk az áfát tartalmazzák.)

Önálló változat	150 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	540 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	255 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	690 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	330 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	1 185 000 Ft

Facsimile Magyar Közlöny. A hivatalos lap 2009-es évfolyama jelenik meg CD-n az eredeti külalak megőrzésével, de könnyen kezelhetően.

Ára: 18 480 Ft + áfa.

A szerkesztésért felelős: dr. Miks Antal

Kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6., www.mhk.hu).

A kiadásért felelős: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó ügyfélszolgálatán (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62., Pf. 357, fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó a Magyar Posta Zrt. közreműködésével.

Telefon: 235-4554, 266-9290/240, 241 mellék.

Terjesztés: tel.: 317-9999, 266-9290/245 mellék.

Példányonként megvásárolható a Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. szám alatti Közlönyboltban (tel.: 318-8411, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu), valamint a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és a Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Könyvesházban (tel.: 321-2136, fax: 321-5275).

2010. évi éves előfizetési díj: 11 088 Ft áfával, féléves előfizetési díj: 5544 Ft áfával, egy példány ára: 1105 Ft áfával.

2010. évi éves előfizetési díj: 11 088 Ft áfával, féléves előfizetési díj: 5544 Ft áfával, egy példány ára: 1105 Ft áfával.

HU ISSN 1033-8242

Formakészítés: SPRINT Kft.

10.0214 – Nyomja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert igazgató.